

ชุดตรวจ แก้ว

พิเศษ

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓

นางสัญญา สัจจินดา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๓๒๕ /๒๕๕๒

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๘ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรี	โจทก์
	นางวิษรี สุนทรวัฒน์	โจทก์ร่วม
	นายทวิ พุทธิจันทร์	จำเลย
เรื่อง	ความผิดข้อ ๖	

	โจทก์และจำเลย	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๒	ลงวันที่ ๑๕	เดือน พฤษภาคม	พุทธศักราช ๒๕๕๑
ศาลฎีกา	รับวันที่ ๒๙	เดือน ตุลาคม	พุทธศักราช ๒๕๕๑

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๑๑
เมษายน ๒๕๓๘ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยกับพวกซึ่งยังไม่ได้ตัว
มาฟ้องร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

ก. ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๓๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๓๘
จำเลยกับพวกร่วมกันก่อให้นายสวัสดิ์ พมวณิช และนายบุญมีหรือมีดี
ดวงตอกมุล ร่วมกันข่านายแสงชัย สุนทรวัฒน์ โดยไตร่ตรองไว้ก่อน
ด้วยการใช้ จ้าง วาน เป็นเงินค่าจ้าง ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายสวัสดิ์
และนายบุญมีกลับใจไม่ยอมทำตามที่ได้รับการใช้ จ้าง วานจากจำเลย
กับพวก เหตุเกิดที่แขวงบางกะปิ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวพันกัน

ข. เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๘ จำเลยกับพวกร่วมกันก่อให้
นายกนกศักดิ์หรือหนึ่ง อินทร์สมาน จำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่
๑๐๒๗/๒๕๓๘ หมายเลขแดงที่ ๘๓๗/๒๕๓๘ ของศาลชั้นต้น และนายอิศวรร
หรือกิ่ง เพชรรักษา ร่วมกันข่านายแสงชัย สุนทรวัฒน์ โดยไตร่ตรอง

- ๓ -

ไว้ก่อน ด้วยการใช้ จ้าง วาน เป็นเงินค่าจ้าง ๓๐๐,๐๐๐ บาท

แต่นายกนกศักดิ์และนายอิศวรรไม่สามารถร่วมกันช่านายแสงชัยได้สำเร็จ

เหตุเกิดที่แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และตำบล

บางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวพันกัน

ค. ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๓๙

จำเลยกับพวกร่วมกันก่อให้นายสุนันท์หรือคำ วงศ์คำหาญ จำเลยที่ ๑

นายกนกศักดิ์หรือหนึ่ง อินทร์สมาน จำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่

๑๐๒๗/๒๕๓๙ หมายเลขแดงที่ ๙๓๗/๒๕๓๙ ของศาลชั้นต้น นายสมเจต

หรือปาน นนทังาม และนายกิตติพลหรือโห่ง ลินทรपालิต ร่วมกันช่า

นายแสงชัย สุนทรวิวัฒน์ โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ด้วยการใช้ จ้าง วาน

เป็นเงินค่าจ้าง ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายสมเจต

และนายกิตติพลไม่สามารถร่วมกันช่านายแสงชัยได้สำเร็จ เหตุเกิดที่

แขวงใดไม่ปรากฏชัด เขตดอนเมือง แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง

กรุงเทพมหานคร และตำบลบางพูด ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวพันกัน

- ๕ -

ง. ระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๙ เวลากลางวันหลังเที่ยง จำเลยกับพวกร่วมกันก่อให้นายสุนันท์ หรือคำ วงศ์คำหาญ จำเลยที่ ๑ นายกนกศักดิ์หรือหนึ่ง อินทร์สมาน จำเลยที่ ๒ นายณฤกษ์หรือกิจหรือกฤษ อุ่นตระกูล จำเลยที่ ๓ และ นายชัยชนะหรือเล็ก คงหนู จำเลยที่ ๔ ในคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๑๐๒๗/๒๕๓๙ หมายเลขแดงที่ ๕๓๗/๒๕๓๙ ของศาลชั้นต้น ร่วมกันฆ่า นายแสงชัย สุนทรวัฒน์ โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ด้วยการให้ จ้าง วาน เป็นเงินค่าจ้าง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๙ เวลากลางวันหลังเที่ยง นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายณฤกษ์ และ นายชัยชนะได้ร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงนายแสงชัยถึงแก่ความตายสมดัง เจตนาที่จำเลยกับพวกได้ร่วมกันให้ จ้าง วาน เหตุเกิดที่แขวงบางกะปิ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ตำบลสีนทราย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และตำบลบางพูด ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวพันกัน วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้

- ๕ -

และยึดได้โทรศัพท์มือถือเครื่องหมายเลข ๐๑ - ๙๖๐๗๔๔๔

เครื่องหมายเลข ๐๑ - ๔๕๐๐๕๓๓ และเครื่องหมายเลข

๐๑ - ๙๐๓๐๘๘๗ ซึ่งจำเลยกับพวกใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้จำเลย

กับพวกร่วมกันใช้ จ้าง วาน ให้ร่วมกันข่านายแสงชัย และไบฝาก

โอนเงินของธนาคาร จำนวน ๓ ล้านบาท ซึ่งจำเลยโอนเงินค่าจ้าง

บางส่วนให้แก่ผู้จำเลยกับพวกร่วมกันใช้ จ้าง วาน ให้ร่วมกันข่า

นายแสงชัยเป็นของกลาง ขึ้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ ขอให้

ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๘๘, ๓๘๙, ๘๓, ๘๔, ๙๑

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา นางวิษวี สุนทรวิวัฒน์ ภรรยา นายแสงชัย

สุนทรวิวัฒน์ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด

ฐานเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

แต่ความผิดนั้นยังไม่ได้กระทำลงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา

๒๘๙ (๔), ๘๕ วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา ๕๓, ๕๓ รวม

๓ กระทบ ให้ลงโทษจำคุกกระทงละ ๒๕ ปี และมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๕) ประกอบมาตรา ๘๕ อีกกระทงหนึ่ง ให้วางโทษประหารชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว คงให้ประหารชีวิต จำเลยเพียงสถานเดียว ข้อหาอื่นให้ยก

โจทก์และจำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน แต่ความผิดนั้นยังไม่ได้กระทำลงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๕) มาตรา ๘๕ วรรคสอง ตอนท้าย ประกอบมาตรา ๕๒(๑), ๕๓ ให้ลงโทษจำคุก ๒๕ ปี และมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๕), ๘๕ วรรคสอง ตอนต้น อีกกระทงหนึ่ง ให้วางโทษประหารชีวิต เมื่อรวมโทษทั้งสองกระทงแล้วคงให้ลงโทษประหารชีวิตจำเลยสถานเดียว

โจทก์และจำเลยฎีกา

- ๗ -

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณา

โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบว่า นายแสงชัย สุนทรวัฒน์ ผู้ตายได้เข้าดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๖ หลังจากเข้ารับตำแหน่งผู้ตายได้ปรับปรุงงานทางด้านวิทยุ รายการโทรทัศน์ และงานบริหารบุคคล ทำให้มีผู้สูญเสียผลประโยชน์ ต่อมาผู้ตายได้เรียกประชุมผู้ร่วมลงทุนขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยทุกรายเพื่อให้รับทราบนโยบาย ในระหว่างการประชุม นางอุบล บุญญชโลธร กรรมการของบริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาเช่าเวลาจัดรายการและโฆษณาทางสถานีวิทยุขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยรวม ๕ จังหวัด คือ จังหวัดยโสธร จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเชียงราย และจังหวัดกาญจนบุรี ได้ดำเนินการทำงานของนายสถานีวิทยุขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยที่จังหวัดเชียงรายว่า องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยใช้ดุลพินิจอย่างไร ในการคัดเลือกนายสถานีวิทยุเพราะไปโกงไปกิน ผู้ตายได้พูดตอบได้ในที่ประชุมว่า เมื่อผู้ตายเข้ามารับตำแหน่งนางอุบลได้นำพระและสร้อยคอ

ทองคำมามอบให้ การกระทำของนางอุบลไม่ต่างจากการกระทำของ
นายสถานีวิทยุจังหวัดเชียงราย และผู้ตายยังพูดต่อไปว่า ที่บ้านผู้ตายมี
ผู้ตายกับครอบครัวและคนใช้รวม ๕ คน มีพระและสร้อยคอทองคำอยู่แล้ว
ยกเว้นสุนัขตัวเดียวที่ไม่จำเป็นต้องใช้พระและสร้อยสร้อย จึงไม่รับและ
ขอให้รับคืนไป ต่อมาประมาณกลางปี ๒๕๓๗ จำเลยซึ่งเป็นบุตรชายและ
ที่ปรึกษากฎหมายของนางอุบลได้ไปขอพบผู้ตายที่ห้องทำงานเกี่ยวกับสัญญา
เช่าเวลาจัดรายการและโฆษณาทางสถานีวิทยุของบริษัทอุบลศรีการเคหะ
จำกัด ที่ทำไว้กับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ผู้ตายไม่ยอม
ให้พบเพราะไม่ได้นัดไว้ก่อน จำเลยไม่พอใจพูดเสียงดังว่า จะพบกับ
ผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยชากเย็นกว่าพบ
รัฐมนตรี ผู้ตายจึงให้จำเลยเข้าพบประมาณ ๒ ถึง ๓ นาที หลังจากนั้น
จำเลยเดินกลับออกมาด้วยอาการโกรธพร้อมก็พูดว่าจะไม่มาเหยียบ
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยอีกถ้าผู้ตายยังเป็นผู้อำนวยการ
ก่อนหน้านี้้องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยเคยมีคำสั่งให้สถานีวิทยุ
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยจังหวัดยโสธรระงับการออก

- ๔ -

อากาศเนื่องจากนางอุบลใช้สถานีวิทยุติงกล่าวเป็นสื่อหาเสียงให้แก่
ตนเองและบุตรสาวในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดยโสธร นางอุบลจึงขอเลิกสัญญาและฟ้องเรียกค่าเสียหายเป็นเงิน
๖,๘๐๐,๐๐๐ บาท จากองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ต่อมา
ในปี ๒๕๓๘ สัญญาเช่าเวลาของสถานีวิทยุติงองค์การสื่อสารมวลชนแห่ง
ประเทศไทยจังหวัดชัยภูมิสิ้นสุดลง นางอุบลได้ทำหนังสือขอต่อสัญญา
แต่ผู้ตายไม่อนุญาตให้ต่อสัญญา โดยให้เหตุผลว่ายังมีคดีฟ้องร้องกันอยู่ที่
ศาลจังหวัดยโสธร นางอุบลจึงฟ้องผู้ตายและคณะกรรมการบริหาร
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยต่อศาลจังหวัดชัยภูมิ เรียก
ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากสัญญาเช่าเวลาของ
สถานีวิทยุติงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยจังหวัดชัยภูมิสิ้นสุดลง
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยได้ก่อสร้างสถานีวิทยุติงแห่งใหม่
เพื่อออกอากาศต่อเนื่องจากสถานีวิทยุติงเดิม แต่บริษัทอุบลศิริการเคหะ
จำกัด ของนางอุบลยังคงดำเนินการออกอากาศแข่งกับสถานีวิทยุติงแห่งใหม่
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงาน

สอบสวนและทำหนังสือแจ้งบริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด เพื่อขอเข้าไป
ถอดอุปกรณ์เครื่องส่งวิทยุออก แต่จำเลยไม่ยอมให้ถอดอุปกรณ์ออกไป
พนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยได้ขอกำลังเจ้าพนักงาน
ตำรวจเข้าไปขนย้ายอุปกรณ์ออกมา จำเลยได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อ
พนักงานสอบสวนกล่าวหาว่า พนักงานองค์การสื่อสารมวลชนแห่ง
ประเทศไทยปล้นทรัพย์โดยมีผู้ตายเป็นผู้บงการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่ง
ไม่ฟ้อง ต่อมาในต้นเดือนมีนาคม ๒๕๓๔ สัญญาเช่าเวลาสถานีวิทยุ
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดเชียงราย
สิ้นสุดลง ผู้ตายไม่ต่ออายุสัญญาให้แก่บริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด
เนื่องจากมีคดีฟ้องร้องกันอยู่ที่ศาลจังหวัดยโสธรและศาลจังหวัดชัยภูมิ
และได้พิจารณาให้บริษัทอื่นเป็นผู้เช่าแทน ส่วนสัญญาเช่าเวลาสถานีวิทยุ
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยจังหวัดกาญจนบุรีจะหมดอายุใน
เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ในการเช่าเวลาสถานีวิทยุองค์การสื่อสาร
มวลชนแห่งประเทศไทย บริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด จะต้องลงทุน
ประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อหนึ่งสถานี จะมีรายได้สถานีละประมาณ

๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี การที่ผู้ตายไม่ต่ออายุสัญญาเช่าเวลาให้แก่
บริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด ทำให้บริษัทสูญเสียรายได้ไม่ต่ำกว่า
๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในเดือนสิงหาคม ๒๕๓๘ มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล
และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การสื่อสารมวลชนแห่ง
ประเทศไทยชุดใหม่โดยมีพลเอกนฤดล เคยประดิษฐ์ เป็นประธาน
คณะกรรมการ ในการประชุมครั้งแรกของคณะกรรมการบริหารชุดใหม่
นายจักรสุวรรณ ขณะโสภณ และนายพันธุ์เทพ จำรัสโรมวัน ได้แสดง
ความเห็นถึงการทำงานของผู้ตายว่าไม่เรียบร้อย หลังจากนั้นผู้ตาย
เคยปรารภกับโจทก์ร่วมและคนใกล้ชิดคิดว่า ทำงานกับคณะกรรมการ
บริหารชุดใหม่ไม่สะดวกมีการขัดแย้งกันในที่ประชุมกับนายจักรสุวรรณ
และพลเอกนฤดลประธานคณะกรรมการอยู่เสมอ ต่อมาสมาคมพนักงาน
รัฐวิสาหกิจขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยได้ยื่นหนังสือ
ขอให้ตรวจสอบคุณสมบัติของนายจักรสุวรรณและนายพันธุ์เทพ เนื่องจาก
นายจักรสุวรรณเป็นกรรมการบริษัทชาวมงคล จำกัด ซึ่งเป็นผู้เช่า
รายการขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ต่อมาคณะกรรมการ

กฤษฎีกาตีความว่านายจักรสุวรรณชาติคุณสมบัติในการเป็นกรรมการของ
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ผู้ตายได้แจ้งผลการตีความ
ดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร และได้กล่าวถึงพันเอกณัฐพร
เลขานุการของพลเอกนฤกุลว่าไม่มีสิทธิทำหนังสือเชิญประชุมและจะนั่งใน
ห้องประชุมต้องขออนุญาตผู้ตายก่อน ขอให้พลเอกนฤกุลเตือนเลขานุการ
ของตนว่าอย่าเหิมเกริม ต่อมาวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๔ เวลา ๑๙ นาฬิกา
ผู้ตายและโจทก์ร่วมได้ออกจากบ้านพักที่หมู่บ้านเมืองทองธานี ตำบล
บางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อไปรับประทานอาหารที่
ร้านข้าวใหม่ซึ่งอยู่ภายในหมู่บ้าน จนถึงเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา
จึงได้เดินทางกลับโดยโจทก์ร่วมเป็นผู้ขับรถยนต์เมอร์ซิเดสเป็นขีลยรอน
หมายเลขทะเบียน ง - ๕๖๕๔ นนทบุรี ส่วนผู้ตายนั่งอยู่ในที่นั่งตอนหน้า
ด้านซ้าย เมื่อโจทก์ร่วมขับรถมาถึงจะถึงโรงแรมอิสตินเลคไซด์ ถนนใน
ช่วงนั้นเป็นลูกระนาดโจทก์ร่วมชะลอความเร็วรถลง สักครู่โจทก์ร่วมได้
ยินเสียงผู้ตายพูดว่า แน่นที่พนักพิง แล้วผู้ตายเล่นตัวมาทางโจทก์ร่วม
โจทก์ร่วมเหลือบมองไปทางกระจกข้างรถด้านซ้ายเห็นรอยกระจกข้าว

และเห็นรถจักรยานยนต์มีคนนั่งสองคนแล่นผ่านไปทางซ้ายมือ โจทก์ร่วม
ขับรถพาผู้ตายไปยังโพลีคลินิกใกล้ที่เกิดเหตุ แต่ทางคลินิกไม่รับผู้ตาย
ไว้รักษา จึงได้ขับรถพาผู้ตายไปเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะ
ผู้ตายทนพิษบาดแผลไม่ไหวและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา กรมตำรวจ
มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนขึ้นเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด
และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยมีพลตำรวจเอกพรศักดิ์ คุ้มขวัญ รองอธิบดี
กรมตำรวจ เป็นหัวหน้า การสอบสวนมุ่งประเด็นเกี่ยวกับความขัดแย้ง
ต่าง ๆ ที่เกิดจากการทำงานในตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การสื่อสาร
มวลชนแห่งประเทศไทย ความขัดแย้งกับคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ของ
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย และความขัดแย้งกับกลุ่ม
ผลประโยชน์ที่ทำสัญญากับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยประเภท
รายการโทรทัศน์ เมื่อได้สอบบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าข้อขัดแย้งกับ
คณะกรรมการบริหารชุดใหม่ และกลุ่มผู้ทำรายการทางโทรทัศน์ดังกล่าว
ไม่รุนแรงถึงขนาดจะต้องฆ่าผู้ตาย คงเหลือประเด็นความขัดแย้งกับ
นางอุบลที่ผู้ตายไม่ต่ออายุสัญญาเช่าเวลาสถานีวิทยุที่จังหวัดยโสธร

จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดเชียงราย ทำให้นางอุบลต้อง
สูญเสียผลประโยชน์เป็นจำนวนมาก ต่อมาวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๙
พันตำรวจเอกภาณุพงษ์ สิงหรา ณ อยุธยา ได้รับข้อมูลจากสายลับว่า
นายสวัสดิ์ พมาลัย และนายบุญมีหรือมีด ตรงดอกลมูล เคยรับจ้างงาน
ฆ่าผู้ตาย พันตำรวจเอกภาณุพงษ์กับพวกได้เดินทางไปจังหวัดเชียงราย
เพื่อติดตามตัวและได้พบนายบุญมีในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๙ สอบถาม
ได้ความว่าเมื่อประมาณปลายปี ๒๕๓๗ จำเลยเคยว่าจ้างนายสวัสดิ์และ
นายบุญมีให้ฆ่าผู้ตายเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยรับงานมาจาก
แม่ชาย ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๙ พันตำรวจเอกภาณุพงษ์ติดตาม
ไปพบนายสวัสดิ์ซึ่งหนีไปหลบซ่อนที่จังหวัดพะเยา สอบถามได้ความตรงกัน
ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๘๘ และ จ.๑๓๖ ต่อมาวันที่ ๑๑
พฤษภาคม ๒๕๓๙ พันตำรวจโทปวีณา อิมามนตรี หนึ่งในคณะพนักงาน
สืบสวนสอบสวนได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล
บางซื่อว่า เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ มีคนร้ายใช้อาวุธปืนยิง
นายอรุณ สัตยาสัย พนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าวพบหลักฐานในที่เกิดเหตุ

- ๑๕ -

จนสามารถจับกุมผู้ต้องหาชื่อ นายกิตติพลหรือ โท่ง อินทรपालิต และ นายสมเจตหรือปาน นนทังาม ได้ นายกิตติพลรับสารภาพว่าได้ร่วมกับ นายสมเจตกระทำความผิดในคดีนั้น โดยมีนายสมเด็จ นาคะ เป็นผู้ใช้ จ้าง วาน นอกจากนี้ นายกิตติพลและนายสมเจตยังให้การว่า เคยร่วมกัน ตักยิงผู้ตายเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๓๙ โดยได้รับการว่าจ้างจากนายสุนันท์ หรือคำ วงศ์คำหาญ และนายกนกศักดิ์หรือหนึ่ง อินทร์สมาน นายกิตติพล กับนายสมเจตพาพนักงานสอบสวนไปจุดตักยิงผู้ตายและพาไปที่ห้องพัก ของนายสุนันท์และนายกนกศักดิ์ที่อาคารรอยัลทาวเวอร์คอนโด ซอยแจ้งวัฒนะ ๒๘ ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แต่ไม่พบคนทั้งสอง คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนจึงแบ่งกำลังออกเป็น สามสาย สายหนึ่งเดินทางไปตามนายสุนันท์ที่จังหวัดเชียงใหม่ อีกสายหนึ่งมีพันตำรวจตรีทวีป โพธิ์แก้ว กับพวกเดินทางไปที่อำเภอ หลังสวน จังหวัดชุมพร ส่วนที่กรุงเทพมหานครได้มอบหมายให้พันตำรวจโท elliศรีชัย มหินทรเทพ เฝ้าอยู่ที่อาคารรอยัลทาวเวอร์คอนโด วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เวลา ๗ นาฬิกา พันตำรวจตรีทวีปได้เข้าตรวจค้น

- ๑๗ -

ลงจากรถยนต์รับจ้างสาธารณะที่อาคารรอยัลทาวเวอร์คอนโด ชั้นจับกุม นายสุนันท์ให้การรับสารภาพว่าร่วมกับนายกนกศักดิ์และพวกใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายถึงแก่ความตายตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๓๑ ต่อมา พันตำรวจโททวี สอดส่อง กับพวกได้ไปตรวจค้นห้องพักของนายสุนันท์ และนายกนกศักดิ์ยึดได้สมุดฉีกสองเล่ม เล่มหนึ่งเขียนแผนที่แสดงเส้นทางไปบ้านผู้ตายและจุดที่สังหารผู้ตาย อีกเล่มหนึ่งมีรายชื่อผู้ที่นายสุนันท์จะเชิญไปร่วมงานแต่งงานของตน โดยมีชื่อของจำเลยอยู่ในลำดับ ๙ และเสื้อมัดคอกลมจำนวน ๑๑ ตัว ที่สวมใส่ในวันเกิดเหตุ กับเศษกระดากเขียนรหัสที่ให้ในการติดต่อวิทยุสื่อสารอีก ๑ แผ่น ไว้เป็นของกลาง ตามภาพถ่ายสมุดฉีกและบันทึกการตรวจค้นเอกสารหมาย จ.๓๒ ถึง จ.๓๔ ต่อมา เจ้าพนักงานตำรวจจับนายอิสวรได้ที่จังหวัดชุมพร นายอิสวรให้การในคืนที่ถูกจับกุมว่า เมื่อปลายปี ๒๕๓๘ จำเลยเคยว่าจ้างนายอิสวรและนายกนกศักดิ์ให้ร่วมกันฆ่าผู้ตาย แต่ทำไม่สำเร็จ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๘ พนักงานสอบสวนได้ออกหมายจับจำเลย นายณฤกษ์และนายชัยชนะ ในวันเดียวกันเวลา ๖ นาฬิกา พันตำรวจโทสรณะ ตีริโกมล เจ้าพนักงาน

ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย
กับพวกจับจำเลยได้ที่บ้านพักเลขที่ ๒๕๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลเวียงชัย อำเภอ
เมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย แจ้งข้อหาว่าใช้ จำงวานผู้อื่นกระทำความ
ผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยให้การปฏิเสธ หลังจากนั้น
นั้นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนจัดให้มีการที่ตัวจำเลย ปรากฏว่านายสวัสดิ์
นายบุญมี นายภนศักดิ์ นายสุนันท์ และนายอิศวรรตังซึ่งจำเลยได้ถูกต้องว่า
เป็นผู้ใช้จำงวานให้ฆ่าผู้ตาย วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๙ พันตำรวจเอก
ภาณุพงษ์กับพวกจับนายณฤกษ์ได้ที่อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
แจ้งข้อหาว่าร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน นายณฤกษ์ให้การ
รับสารภาพ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๙ นายชัยชนะแจ้งให้พันตำรวจเอก
ภาณุพงษ์ทราบว่ารถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า สีบรอนซ์ หมายเลขทะเบียน
ฉ - ๔๕๗๗ จันทบุรี ที่ใช้ในการกระทำความผิดอยู่ที่สถานีตำรวจภูธร
อำเภอเมืองชลบุรี พันตำรวจเอกภาณุพงษ์จึงยึดมาเป็นของกลาง วันที่
๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙ นายชัยชนะเข้ามามอบตัวต่อพันตำรวจเอกภาณุพงษ์
และนำอาวุธปืนยี่ห้อบาเร็ตตา ขนาด ๙ มิลลิเมตร พร้อมกระสุนจำนวน

๖ นัด บรรลุอยู่ในช่องกระสุนปืนแมมอบเป็นของกลาง โดยให้การว่า เป็นอาวุธปืนที่ใช้ยิงผู้ตาย พันตำรวจเอกภาณุพงษ์จึงแจ้งข้อหาว่าร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน นายชัยชนะให้การรับสารภาพ ที่สอบสวน นายสุนันท์และนายกนกศักดิ์ให้การรับสารภาพว่า ได้รับการว่าจ้าง จากจำเลยให้ฆ่าผู้ตายโดยแบ่งหน้าที่กันทำ ให้นายสุนันท์เป็นผู้ขับรถ จักรยานยนต์ นายณฤกษ์หนึ่งซื้อปืนเป็นผู้นัดหมายผู้ตาย นายกนกศักดิ์ และนายชัยชนะใช้รถยนต์กระบะของกลาง เป็นพาหนะติดตามผู้ตายและ ชี้นำให้นายสุนันท์และนายณฤกษ์หนึ่งให้คว่ำปืนยิงผู้ตาย ส่วนนายณฤกษ์ หนึ่งและนายชัยชนะให้การว่า ได้ร่วมกันฆ่าผู้ตายจริง ตามบันทึกคำให้การ เอกสารหมาย จ.๓๕ จ.๓๕ จ.๕๙ และ จ.๗๖ บุคคลทั้งสี่นำชี้ที่เกิดเหตุ ประกอบคำรับสารภาพให้พนักงานสอบสวนถ่ายรูปและบันทึกภาพด้วยกล้อง วิดีโอเป็นหลักฐานหลายแห่ง เช่น โรงแรมไอยรา จังหวัดเชียงใหม่ ร้านอาหารครัวเดิมเดิม ในซอยรามคำแหง ๕๒/๒ และสนามบินจังหวัด เชียงรายซึ่งเป็นสถานที่จำเลยจ่ายเงินค่าจ้างให้นายสุนันท์ องค์การ- สื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย บ้านผู้ตายในหมู่บ้านเมืองทอง ห้างพัก

ของนายสุนันท์และนายกนกศักดิ์ที่อาคารอัสสัทาวเวอร์คอนโด โรงแรม
รอยัลแปซิฟิคพลาซ่า ถนนพระราม ๔ ซึ่งเป็นสถานที่จำเลยอ้าง
นายสวัสดิ์ นายอิศวร และนายกนกศักดิ์ให้ฆ่าผู้ตาย มีการทำบันทึก
การถอดวิดีโอเทปการสอบสวนผู้ต้องหาทั้งสี่ไว้ ตามเอกสารหมาย จ.๔๔
จ.๒๘ จ.๖๘ และ จ.๖๙ ได้มีการสอบปากคำนางสุวิมล ฮวดศิริ ภรรยา
ของนายสุนันท์และนางโสภา ฮวดศิริ ภรรยาของนายกนกศักดิ์ไว้
ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๓๘ และ จ.๔๐ ต่อมานายสุนันท์
นายกนกศักดิ์ นายณฤกษ์และนายชัยชนะถูกฟ้องเป็นจำเลยในข้อหา
ร่วมกันฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุก
บุคคลทั้งสี่ตลอดชีวิต ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๙๓๗/๒๕๓๙
ของศาลชั้นต้น ต่อมาได้มีการสอบปากคำนายสวัสดิ์ นายบุญมี นายสุนันท์
นายกนกศักดิ์ นายณฤกษ์และนายชัยชนะ รวมทั้งนางสุวิมลและนางโสภา
อีกครั้ง ทุกคนต่างยืนยันตามคำให้การเดิมของตน ตามบันทึกคำให้การ
เอกสารหมาย จ.๘๖ จ.๑๔๒ จ.๑๖๖ จ.๓๐ จ.๓๒ จ.๓๗ จ.๓๙ และ
จ.๘๑ ทางสืบสวนยังได้ความอีกว่า จำเลยมีโทรศัพท์มือถือที่ใช้อยู่หลาย

หมายเลขคือหมายเลข ๙๖๐๗๕๕๕, ๙๖๙๗๓๙, ๙๕๐๑๙๐๒,
๙๖๓๙๘๑๑ และ ๙๕๖๗๗๙๖ แต่ที่ใช้ติดตัวอยู่เป็นประจำคือหมายเลข
๙๖๐๗๕๕๕ และมีโทรศัพท์หมายเลขพิเศษที่ใช้เรียกติดตามตัวคือ ๑๕๒
เรียก ๓๙๗๕๕๗, ๓๙๗๕๕๘, ๕๘๑๐๙๕ และ ๑๕๐๐ เรียก ๑๑๓๕๕๓
นายสุนันท์ใช้โทรศัพท์มือถือหมายเลข ๕๕๐๐๕๓๗ นางอุบลใช้โทรศัพท์
มือถือหมายเลข ๙๓๖๑๕๕๕ โดยนางอุบลซื้อไว้ในนามของบริษัทอุบลศรี
การเคหะ จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒๖ นายชัยชนะใช้โทรศัพท์
มือถือหมายเลข ๙๑๓๑๘๘๗ ซึ่งเป็นของนายชัยศักดิ์ เด่นแดนไทย
แต่นางสาววิริษา แสงแก้ว ภรรยา นายชัยศักดิ์มอบให้นายชัยชนะให้ชั่วคราว
ก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ นางอุบล จำเลย นายสุนันท์ และนายชัยชนะ
ได้ใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อสื่อสารระหว่างกันหลายครั้ง ตามบันทึกข้อมูล
การใช้โทรศัพท์เอกสารหมายเลข จ.๑๑๘ จ.๑๑๙ จ.๑๒๑ จ.๑๒๘ ถึง
จ.๑๓๐ จ.๑๓๒ และ จ.๑๓๓ จำเลยเคยโอนเงินค่าให้จำขบางส่วนจาก
จังหวัดเชียงราย เข้าบัญชีของนายกนกศักดิ์ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน) สาขาหลักสี่พลาซ่า ตามใบฝากเงินเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง

- ๓๒ -

จ.๙๒ ในวันเกิดเหตุจำเลยทำสัญญาขายลดตัวเงินกับบริษัทเงินทุน
ไทยชนากร จำกัด (มหาชน) เป็นเงินประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แล้วถอนเงินบางส่วนโอนไปให้แก่นางสาวอนงค์รัตน์ สิทธิวงศ์หรือคำฮ้อย
เลขานุการของจำเลย นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานในบัญชีรายชื่อ
ผู้โดยสารของบริษัทการบินไทย จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๙ ว่า
หลังเกิดเหตุมีชื่อนายสุนันท์เป็นผู้โดยสารในเที่ยวบินจากจังหวัดเชียงใหม่
ไปจังหวัดเชียงราย และมีชื่อจำเลยเป็นผู้โดยสารในเที่ยวบินนี้เดินทาง
จากจังหวัดเชียงรายมายังกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของ
นายสุนันท์ที่ให้การไว้ว่า หลังเกิดเหตุนายสุนันท์เดินทางไปรับเงินค่าจ้าง
จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากจำเลยที่จังหวัดเชียงราย และจำเลยนำเงิน
ค่าจ้างที่เหลือจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้ที่ร้านอาหารครัวเดิมเดิม
กรุงเทพมหานคร คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนยังตรวจพบหลักฐานว่า
ในช่วงเกิดเหตุจำเลยเข้าพักที่โรงแรมรอยัลแปซิฟิกพลาซ่าหลายครั้ง
ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๕ จึงมีความเห็นสิ่งฟ้องจำเลยและนางอุบล
ในข้อหาร่วมกันก่อให้เกิดผู้กระทำความผิดด้วยการใช้ จ้าง วาน หรือด้วย

- ๒๓ -

วิทัศน์ใด แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องนางอุบล

จำเลยนำสืบว่า เดิมคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนตั้งประเด็น
การสืบสวนสาเหตุการตายของผู้ตายไว้หลายประเด็น ประเด็นแรก
เกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างผู้ตายกับคณะกรรมการบริหารองค์การ
สื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยชุดใหม่ ในกรณีที่ผู้ตายไม่ให้เกียรติ
พลเอกนฤตล เดชประดิษฐ์ที่ ประธานคณะกรรมการบริหารและในกรณีที่
นายจักรสุวรรณ ชนะโสภณ ต้องการเป็นผู้อำนวยการองค์การสื่อสาร
มวลชนแห่งประเทศไทยแทนผู้ตาย เพราะคณะรัฐมนตรีอนุมัติโครงการ
อภิลังค์ ดาวนัสิงค์ (โครงการยิงสัญญาณขึ้นสู่ดาวเทียมและรับสัญญาณ
ลงสู่พื้นดิน) ตามที่ผู้ตายเสนอเป็นผลให้ผู้ที่จะมารับตำแหน่งแทนผู้ตาย
สามารถบริหารโครงการที่มีผลประโยชน์ เป็นมูลค่ามหาศาลและจะทำให้
บริษัทเอกชนซึ่งเป็นคู่แข่งทางธุรกิจการสื่อสารในลักษณะเดียวกันต้อง
สูญเสียผลประโยชน์และรายได้จากส่วนแบ่งในตลาดลดลงประมาณปีละ
๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประเด็นที่สองเกี่ยวกับการขัดผลประโยชน์ของ
ผู้ทำกิจการร่วมกับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยประเภท

รายการโทรทัศน์ เนื่องจากผู้ตายเปลี่ยนแปลงผังเวลารายการโทรทัศน์ และไม่ได้ส่งสัญญาเช่าเวลาให้แก่ผู้เช่าบางราย เป็นเหตุให้ผู้เช่าเวลา หลายรายสูญเสียรายได้จำนวนมาก ประเด็นสุดท้ายเกี่ยวกับกรณีของผู้ตาย ไม่ยอมรับรถถ่ายทอดข่าวเคลื่อนที่โดยอ้างว่าผู้ที่ประมูลได้ส่งมอบรถผิด เงื่อนไขจนเป็นเหตุให้ถูกปรับเป็นเงินหลายล้านบาท และกรณีความ ชัดแย้งผลประโยชน์ค่านายหน้าและค่าตอบแทนในการจัดซื้อเครื่องมือและ อุปกรณ์โดยวิธีพิเศษโดยไม่ต้องมีการประมูลหรือผ่านความเห็นชอบของ คณะกรรมการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย แต่การสืบสวน ในประเด็นดังกล่าวคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนพบว่าผู้มีอิทธิพลใน ระดับสูงอยู่ในข่ายเป็นผู้ต้องสงสัยจึงต้องยุติการสืบสวน ประกอบกับ ทางสภาผู้แทนราษฎรมีการยื่นญัตติเพื่อให้พลตำรวจเอกพงษ์ บุณยะจินดา อธิบดีกรมตำรวจในขณะนั้นชี้แจงสาเหตุการตายของผู้ตาย ทำให้ คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนต้องเร่งรัดการทำงานเพื่อปิดคดีโดยเร็ว คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนจึงเป็ขงเบนประเด็นการสืบสวนมุ่งมา ในเรื่องความชัดเจนของจำเลยกับผู้ตายแทน โดยกล่าวหาว่าจำเลยและ

- ๒๘ -

นางอุบล บุญชูโลธร เป็นผู้จำจวน ไข้ให้กลุ่มมือป็นตั้งกล่าวฆ่าผู้ตาย
มีการสร้างพยานหลักฐานเท็จเพื่อปกป้องว่าจำเลย เนื่องจากจำเลย
กับพรรคการเมืองซึ่งเป็นพรรคร่วมรัฐบาลในขณะนั้นมีความขัดแย้งกัน
และไม่ต้องการที่จะให้จำเลยมีอนาคตในทางการเมืองอีกต่อไป สาเหตุ
เนื่องมาจากจำเลยเคยเป็นนักการเมืองสังกัดพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาล
แล้วหันไปให้ความช่วยเหลือแก่นักการเมืองในสังกัดพรรคการเมือง
ฝ่ายค้านในการหาเสียงเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงราย เขต ๒ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙ จนในที่สุดนายมงคล
จงสุทธานามณี ผู้สมัครสังกัดพรรคการเมืองฝ่ายค้านได้รับการเลือกตั้ง
ในครั้งนั้น ก่อนวันลงคะแนนเสียงเลือกตั้งดังกล่าวจำเลยถูกนายทหาร
ลักพาตัวออกจากพื้นที่ตามคำสั่งของผู้นำพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาล
แล้วถูกปล่อยตัวหลังจากการเลือกตั้งสิ้นสุดลงซึ่งได้มีการแจ้งความ
ร้องทุกข์ไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเชียงราย
จังหวัดเชียงราย ในการหาเสียงช่วยเหลือนายมงคลครั้งนั้น นายมงคล
ได้ทำสัญญาค้ำประกันการขายลดเช็คของจำเลยเป็นเงินจำนวน

๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้แก่บริษัทเงินทุนไทยชนากร จำกัด (มหาชน)
เป็นการตอบแทน สำหรับนางอุบลไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ตายถึงกับ
ต้องจ้าง วาน ไข่ให้ผู้อื่นฆ่าผู้ตาย เพราะเรื่องและผู้ตายต่อว่านางอุบล
ในที่ประชุมผู้ร่วมลงทุนกับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการ
สร้อยคอและพระนั้น เกิดจากการที่นางอุบลต่อว่าผู้ตายก่อนเพราะถูก
นายสถานีวิทยุเออาร์ดีเออาเปรียบ จึงเป็นการต่อว่าต่อขานกันธรรมดา
ส่วนเรื่องความขัดแย้งระหว่างผู้ตายกับนางอุบล เกี่ยวกับการดำเนินกิจการ
สถานีวิทยุ นั้น เป็นการใช้สิทธิทางศาลของนางอุบลตามปกติธรรมดาในทาง
ธุรกิจเท่านั้น เช่น กรณีที่บริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้อง
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นคดีแพ่ง เรียกว่าเสียหายที่ถูก
สั่งห้ามมิให้ออกอากาศสำหรับสถานีวิทยุที่จังหวัดยโสธร และต่อมาได้มี
หนังสือขอยกเลิกสัญญาเอง เพราะเห็นว่าการขาดทุน รวมทั้งการ
แจ้งความร้องทุกข์กล่าวหาเจ้าหน้าที่ขององค์การสื่อสารมวลชนแห่ง
ประเทศไทยที่ชนเคเรือมือและอุปกรณ์ออกจากสถานีวิทยุที่จังหวัดชัยภูมิ
และการฟ้องร้องเป็นคดีแพ่งเพื่อ เรียกว่าเสียหายก็เพราะบริษัทดังกล่าว

เชื่อว่าสัญญาที่ทำกันเป็นสัญญาต่างตอบแทน การประกอบธุรกิจของนางอุบล มักจะใช้สิทธิทางศาลเมื่อเกิดปัญหา เช่น การฟ้องคดีแพ่งตามสัญญาซื้อขาย ที่ดินที่ศาลชั้นต้นและที่ศาลจังหวัดพังงา เป็นต้น การดำเนินกิจการสถานีวิทยของบริษัทอุบลศรีการเคหะ จำกัด ใน ๕ จังหวัด ส่วนใหญ่ประสบภาวะขาดทุนตลอดมา เช่น ที่จังหวัดชลบุรีและที่จังหวัดชัยภูมิ จึงเป็นไปได้ที่นางอุบลจะสูญเสียผลประโยชน์เป็นจำนวนเงิน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยเกี่ยวข้องกับนางอุบลโดยสมัครกับนางกรรณก บัญญชโลธร บุตรสาวนางอุบล ในปี ๒๕๓๑ และทำหน้าที่ที่ปรึกษาทางกฎหมาย จำเลยมีโอกาสดูแลกิจการของสถานีวิทยที่จังหวัดเชียงรายในปี ๒๕๓๗ เท่านั้น ต่อมาปี ๒๕๓๘ จำเลยหย่าร้างกับนางกรรณกและไม่ได้เกี่ยวข้องกับธุรกิจของนางอุบลอีกต่อไป ในระยะหลังจำเลยมีความขัดแย้งกับนางอุบลจนถูกฟ้องร้องเป็นคดีต่อศาลทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา ที่ปรากฏหลักฐานการใช้โทรศัพท์ระหว่างจำเลยกับนางอุบล เพราะยังมีบางคดีที่จำเลยต้องว่าความให้นางอุบลในการพิจารณาของศาลชั้นอุทธรณ์ จึงไม่มีสาเหตุใดที่จำเลยจะโกรธเคืองผู้ตายถึงกับต้องจ้างวานให้ผู้อื่นฆ่าผู้ตาย สำหรับพยาน

บุคคลที่ให้การปรับร่ำจำเลยเป็นเพราะพยานเหล่านั้นถูกทำร้าย บังคับ
ทุ้มเข็ญ จูงใจ และมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน เช่น นายสวัสดิ์
พมาลัย และนายบุญมีหรือมีด ดวงตอกมูล เคยร่วมกันยกยอกเงินใน
ระหว่างช่วยจำเลยหาเลี้ยงเลี้ยงเลือกตั้ง นายสวัสดิ์ไม่ใช่เพื่อนนักเรียนของ
จำเลย นายสวัสดิ์เคยร่วมกับนายนิคม สมนคร นารณยนต์ยี่ห้อวอลโว่
หมายเลขทะเบียน ก - ๒๐๒๐ เชียงราย มาจำนำไว้แก่จำเลยแล้ว
หลบหนีเพราะผู้ให้เข้าซื้อติดตามมายึดรถกลับคืน เป็นเหตุให้จำเลยเกิด
ความขัดแย้งกับพันตำรวจเอกเกษม รัตนสุนทร เกี่ยวกับการยึดรถคืน
ดังกล่าว ประกอบกับจำเลยมีความขัดแย้งทางการเมืองกับนายฉัฐวิสัย
มุตตวาระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย เป็นผลให้นายบุญมี
ซึ่งเป็นน้องเขยของนายฉัฐพลหรือเลิศ ก็พาหะ กำนันตำบลท่าข้าวเปลือก
ลูกน้องของนายฉัฐวิสัยยอมเบิกความเพื่อกลับแก้งจำเลยให้ต้องได้รับโทษ
เพราะนายบุญมีต้องคดีฆ่าผู้อื่นและพันตำรวจเอกเกษมรับรองจะช่วยเหลือ
คดีดังกล่าว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีนายสวัสดิ์ตามที่
นางสะไบทิพย์ จรัสวิทย์ และสามีเบิกความ สำหรับนายฉัฐวรหรือกิ่ง

เพชรรักษา นั้นจำเลยเคยรู้จักมาก่อนเพราะนายวิศิษฐ์ พังรัมย์ เป็นผู้
แนะนำให้มาช่วยเหลือจำเลยในการหาเสียงเลือกตั้ง เหตุที่นายอิสว
รยอมให้การปรีกษาว่าจำเลยเพราะเจ้าพนักงานตำรวจได้ช่วยเหลือในคดี
ที่ถูกกล่าวหาว่าใช้อาวุธปืนยิงผู้อื่นในเขตท้องที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัด
นนทบุรี จนพนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้อง ส่วนเงินที่จำเลย
ให้นางสาวอนงค์รัตน์ สิทธิวงศ์หรือคำฮ้อย โอนทางบัญชีธนาคารให้แก่
นายอิสวรนั้น เป็นเงินที่จำเลยให้โดยเสนหาเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล
มารดาของนายอิสวร สำหรับนายสุนันท์หรือคำ วงศ์คำหาญ นายกนกศักดิ์
หรือหนึ่ง อินทร์สมาน นายชัยชนะหรือเล็ก คงหนู และนายนฤฤทธิ์หรือกิจ
หรือกฤษ อุณหะกุล นั้นจำเลยไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เหตุที่พยานเหล่านี้
เบิกความในวันพิจารณาคดีของศาลไม่ตรงกับที่ให้การในวันสอบสวน
เพราะในวันสอบสวนบุคคลทั้งสี่นี้ถูกเจ้าพนักงานตำรวจทำร้ายร่างกาย
จึงต้องยอมให้การปรีกษาว่าจำเลย และเหตุที่บุคคลเหล่านี้มีตัวจำเลยได้
ถูกต้องเพราะหลังจากจำเลยถูกจับกุมได้มีการนำตัวจำเลยเปิดเผยต่อ
สาธารณชน ประกอบกับบุคคลเหล่านี้รู้จักจำเลยมาก่อน คดีนี้มีการสร้าง

วัตถุประสงค์เพื่อบริหารงานเพื่อประโยชน์ในทางคดีโดยการปลอมลายมือชื่อผู้ต้องหา
เพื่อรับรองการตรวจร่างกายของนายแพทย์กรมตำรวจ การเปลี่ยนหัว
กระสุนปืนที่ยึดได้จากศพของผู้ตาย การตรวจหมวกนิรภัยของกลางที่ยึด
มาได้ และการติดต่อภาพในม้วนวีดีโอเทป นอกจากนี้พยานหลักฐานอื่น ๆ
ของโจทก์ก็ไม่สามารถพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ เช่น การใช้โทรศัพท์ที่
เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือเนื่องจากถูกผู้อื่นลักลอบใช้คลื่นความถี่ได้
ทั้งจำเลยมีโทรศัพท์มือถือไว้ใช้เองและให้ผู้อื่นใช้หลายเครื่อง ที่ขึ้นอยู่กับ
เป็นประจำคือหมายเลข ๙๖๐๗๖๕๕, ๙๖๓๙๘๑๑ และ ๙๕๖๗๖๙๖
เช่นเดียวกับโทรศัพท์ภายในสำนักงานทนายความของจำเลยก็มีหลาย
หมายเลขเช่นกัน การใช้รถยนต์นั้นจำเลยมีรถยนต์ใช้จำนวน ๑๑ คัน
รถยนต์ยี่ห้อวอลโว่ หมายเลขทะเบียน ก - ๖๐๖๐ เชียงราย ที่รับ
จำนำไว้ จำเลยเก็บรักษาไว้ที่บ้านของจำเลยและใช้ครั้งสุดท้าย
เพื่อขนย้ายสิ่งของจากสำนักงานทนายความแล้วถูกผู้ให้เข้าข้อยึดคืน
ส่วนที่นางโสภา สวัสดิ์ ให้การว่าเห็นจำเลยขับรถยนต์ยี่ห้อวอลโว่
หมายเลขทะเบียน ๙ ว - ๖๓๗๙ กรุงเทพมหานคร ไปพบกับนายกนกศักดิ์

ในเดือนตุลาคม ๒๕๓๘ นั้นไม่เป็นความจริง เพราะจำเลยเพิ่งจะซื้อ
รถยนต์คันดังกล่าวในเดือนเมษายน ๒๕๓๙ จากนายจำเวิญ กนกรัตน์
การเข้าพักในโรงแรมที่โจทก์กล่าวอ้าง แม้จะปรากฏชื่อจำเลยเป็นผู้
เข้าพัก แต่บางครั้งก็มีผู้อื่นซึ่งเป็นผู้สนับสนุนจำเลยในทางการเมือง
มาพักแทน จำเลยยังมีที่พักในกรุงเทพมหานครอีกหลายแห่ง เช่น
ที่คอนโดมิเนียมบริเวณถนนลาดพร้าว คอนโดมิเนียมในซอยรามคำแหง ๕๒
ซึ่งเป็นของน้องสาวจำเลย สำหรับการเดินทางโดยสายการบินของบริษัท
การบินไทย จำกัด ที่ปรากฏชื่อจำเลยเป็นผู้โดยสารในบางเที่ยวบิน
ความจริงแล้วจำเลยอาจไม่ได้โดยสารในเที่ยวบินนั้น เนื่องจากจำเลย
เป็นสมาชิกบัตรโรแยล ออคคิดพลัส การซื้อตั๋วเครื่องบินในนามของจำเลย
จะทำให้จำเลยได้สิทธิประโยชน์เพราะได้รับการสะสมระยะทางการ
เดินทางเพิ่มขึ้น ประกอบกับการเดินทางเที่ยวบินภายในประเทศผู้เดินทาง
ไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ที่มีชื่อในตัวเครื่องบิน ในวันที่ ๑๖
เมษายน ๒๕๓๙ จำเลยไปร่วมงานรดน้ำดำหัวนายวิโรจน์ จันทระประภาส
ผู้ใหญ่ที่จำเลยกับเพื่อนเคารพนับถือที่บ้านของนายวิโรจน์และออกไป

- ๓๒ -

รับประทานอาหารร่วมกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ รุ่งขึ้น
 จำเลยนั่งรถยนต์ของนายภฤติ พนาภิรักษ์กุล กลับกรุงเทพมหานครพร้อมกับ
 นายอัคค์ อภิสะกันทะกุล จำเลยขอให้นายอัคค์เดินทางไปจังหวัดระนอง
 ด้วยเพื่อขึ้นคำร้องขอขยายระยะเวลาขึ้นอนุกรรมในสำนวนคดีที่จำเลย
 เป็นทนายความแก้ต่างให้แก่นางอุบล แต่จำเลยลืมนำเอกสารมาด้วย
 จึงให้นายประดิษฐ์ พุทธิจันทร์ น้องชายจำเลยโดยสารเครื่องบินของ
 บริษัทการบินไทย จำกัด จากจังหวัดเชียงใหม่รายนำเอกสารมามอบให้ที่
 กรุงเทพมหานคร โดยนายประดิษฐ์ซื้อตั๋วเครื่องบินในนามของจำเลย
 เช่นเคย ต่อมาสื่อมวลชนลงข่าวกล่าวหาจำเลยมีส่วนพัวพันในคดีนี้
 จำเลยพยายามติดต่อพลตำรวจโทธีระชัย เจริญเจริญ เพื่อขอชี้แจง
 ข้อเท็จจริง ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙ จำเลยติดต่อนายโชติศิริ
 ดารายนต์ ประธานสื่อมวลชนจังหวัดเชียงรายเพื่อขอแถลงข่าวในวันรุ่งขึ้น
 แต่ในวันที่ ๑๕ เดือนเดียวกัน เวลา ๖.๓๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจ
 เข้าจับกุมจำเลยเสียก่อน โดยกล่าวหาว่าร่วมกับพวกกระทำความผิด
 ในคดีนี้ ซึ่งจำเลยได้ให้การปฏิเสธทั้งในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวน

- ๓๓ -

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่า

การกระทำความผิดของจำเลยตามฟ้องข้อ ข. ค. และ ง.

เป็นความผิดต่างกรรมกันหรือไม่ และตามฎีกาจำเลยว่าจำเลยกระทำ

ความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ หรือไม่ และศาลฎีกาเห็นควร

วินิจฉัยฎีกาของจำเลยก่อน ปัญหาข้อแรกตามฎีกาของจำเลยมีว่า จำเลย

กระทำความผิดตามฟ้องข้อ ก. หรือไม่ เห็นว่า วันรุ่งขึ้นของคืนเกิดเหตุ

กรมตำรวจได้ตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสืบหา

คนร้ายรายนี้มาดำเนินคดี จากคำเบิกความของพันตำรวจเอกภาณุพงษ์

สิงหรา ณ อยุธยา พนักงานสอบสวนผู้หนึ่งได้ความว่า วันที่ ๓๐ เมษายน

๒๕๓๙ ทราบจากสายลับว่านายบุญมีหรือมีด ดวงดอกมุล กับนายสวัสดิ์

พมาลัย ซึ่งอยู่ที่จังหวัดเชียงราย เคยถูกว่าจ้างให้ฆ่าผู้ตาย พันตำรวจเอก

ภาณุพงษ์กับพวกจึงเดินทางไปตามตัวนายบุญมีและนายสวัสดิ์ที่จังหวัด

เชียงราย พบนายบุญมีในวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๙ กับพบนายสวัสดิ์ที่

จังหวัดพะเยาในวันที่ ๑๒ เดือนเดียวกัน สอบถามบุคคลทั้งสองแล้ว

ได้ความสอดคล้องกันว่าในปลายปี ๒๕๓๗ จำเลยเคยว่าจ้างให้ฆ่าผู้ตาย

- ๓๘ -

เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พันตำรวจเอกภาณุพงษ์กับพวกจึงนำนายบุญมีกับ
นายสวัสดิ์มาที่กองปราบปราม กรุงเทพมหานคร แล้วทำการสอบสวนใน
วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ตามคำให้การของนายบุญมีเอกสารหมายเลข
จ.๘๕ และคำให้การของนายสวัสดิ์เอกสารหมายเลข จ.๑๓๖ ในชั้นพิจารณา
ของศาล โฉงก็มีนายบุญมีมาเป็นพยานบอกความว่า เมื่อได้ทราบข่าวว่า
ผู้ตายถูกคนร้ายยิงตายก็นึกถึงนายสวัสดิ์และจำเลย เพราะเมื่อปลาย
ปี ๒๕๓๙ นายสวัสดิ์เคยพานายบุญมีไปพบจำเลยที่กรุงเทพมหานคร
โดยพากันไปพักที่บ้านของลูกสาวของนายบุญมีย่านดอนเมือง และพบ
จำเลยครั้งแรกที่ร้านขายไอศกรีมที่ศูนย์การค้าแถวหลักสี่ การพบกัน
ครั้งนั้นจำเลยให้เงินคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่าย หลังจาก
แยกกันกับจำเลยแล้ว นายสวัสดิ์ก็บรรลภระบะของลูกสาวนายบุญมี
พาไปดูบ้านของผู้ตายที่หมู่บ้านเมืองทองธานี นายสวัสดิ์บอกว่า เป็นคนที่
จะให้นายบุญมีลงมือฆ่ามีค่าจ้าง ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายบุญมีเห็นว่า
บ้านของผู้ตายเป็นบ้านหลังใหญ่ คิดว่าเจ้าของบ้านเป็นคนดีจึงไม่คิด
จะฆ่า ต่อมานายสวัสดิ์ก็บรรลภพาไปบ้านนางสะไบทิพย์ จรัสวิทย์

- ๓๕ -

น้องภรรยาของนายสวัสดิ์ซึ่งมีสามีที่นายสุชาติ จรัสวิทย์ เมื่อบุคคล
 ทั้งสองทราบว่านายสวัสดิ์กับนายบุญมีมาตุลาตเลาเพื่อจะรับจ้างฆ่า
 ผู้ตาย นางสะไบพิพม์กับนายสุชาติก็พูดห้ามไว้ รุ่งเช้านายสวัสดิ์
 ขับรถกระบะคันเดิมพานายบุญมีไปบ้านของจำเลย แล้วจำเลยพาไปอยู่ที่
 ทำงานของผู้ตายที่องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.)
 เมื่อไปถึงจำเลยพาไปดูภาพถ่ายของผู้ตายที่ติดไว้ที่ป้ายประกาศชั้นล่าง
 แต่นายบุญมีไม่สนใจเพราะเห็นบ้านของผู้ตายแล้วก็ท้อใจไม่อยากจะ
 ทำงานนี้ หลังจากนั้นก็พากันขึ้นลิฟท์ไปชั้นที่ ๕ เมื่อประตูลิฟท์เปิด จำเลย
 ก็ชี้ให้ดูที่ทำงานของผู้ตายโดยมิได้ออกจากลิฟท์ เสร็จแล้วพากันลงมา
 ชั้นล่างแล้วแยกย้ายกันกลับ โดยก่อนกลับจำเลยให้เงินเป็นค่าใช้จ่ายอีก
 ๑๐,๐๐๐ บาท ระหว่างทางกลับที่พักนายบุญมีพูดกับนายสวัสดิ์ว่างานนี้
 ทำไม่ได้เพราะคนที่จะให้ฆ่าเป็นคนดี และเป็นคนใหญ่คนโตด้วย
 นายสวัสดิ์ก็พูดว่าเมื่อนายบุญมีไม่ทำเขาก็ไม่ทำ เช่นวันนั้นก็พากันกลับ
 จังหวัดเชียงราย ค่าเบิกความของนายบุญมีดังกล่าวโจทก์มีนางสะไบพิพม์
 และนายสุชาติมาเป็นพยานเบิกความสนับสนุน จากค่าเบิกความของ

- ๓๖ -

นางสะไบทิพย์และนายสุชาติได้ทราบว่า นายสวัสดิ์เคยพานายบุญมี
มาเยี่ยมในช่วงเวลาตามที่นายบุญมีเบิกความไว้จริง จากการสอบถาม
นายสวัสดิ์บอกว่ามีคนว่าจ้างให้มาฆ่าผู้ตาย นางสะไบทิพย์และนายสุชาติ
จึงได้พูดห้ามปรามมิให้รับทำ ค่าเบิกความของนางสะไบทิพย์ นายสุชาติ
และนายบุญมีต่างสอดคล้องกันและไม่มีพยานให้น่าสงสัยว่าจะแก้ง เบิกความ
ปรักปรำจำเลย นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับค่าให้การขึ้นสอบสวนของ
นายบุญมีตามเอกสารหมายเลข ๘๕ และของนายสวัสดิ์ตามเอกสารหมายเลข
๘๖ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาค่าให้การขึ้นสอบสวนของนายบุญมี
และนายสวัสดิ์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า นายบุญมีและนายสวัสดิ์ได้ให้การถึง
รายละเอียดต่าง ๆ ไว้มาก เป็นต้นว่า เมื่อนายสวัสดิ์ชวนนายบุญมี
มาทำงานนี้ นายบุญมีบอกว่ายังไม่ขอรับปาก แต่จะขอดูงานก่อน ในวันที่
พากันเดินทางมาพบจำเลยที่กรุงเทพมหานครนั้นภรรยาของนายบุญมี
ก็มาด้วย โดยมาเชื่อมลูกสาวและมาขึ้นโดยรถกระบะของนายบุญมี
แต่ตอนนายสวัสดิ์พานายบุญมีไปบ้านของผู้ตายนั้น ได้ขึ้นรถกระบะของ
ลูกสาวนายบุญมีไป สาเหตุที่ไม่เอารถกระบะของนายบุญมีไปเพราะ

- ๓๗ -

รถคันดังกล่าวขาดเสียภาษีประจำปี กลัวจะถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับ
เมื่อนายสวัสดิ์ไปบ้านนางสะไบทิพย์ นายสวัสดิ์ได้ถามนางสะไบทิพย์ว่า
รู้จักผู้ตายหรือไม่ เหตุที่ถามเพราะไปเห็นบ้านของผู้ตายแล้วคิดว่าผู้ตาย
น่าจะ เป็นคนสำคัญ และในขณะที่พักอยู่ที่บ้านนางสะไบทิพย์ นายสุชาติก็ได้
พาเที่ยวเกือบตลอดคืน และตอนที่จำเลยพานายบุญมีกับนายสวัสดิ์มาดูที่
ทำงานของผู้ตายที่ อ.ส.ม.ท. นั้น นายบุญมีนั่งรถสี่ล้อมาพร้อมกับจำเลย
ส่วนนายสวัสดิ์ขึ้นรถกระบะของลูกสาวนายบุญมีตามมาและนำไปจอดไว้ที่
ปากทางเข้า อ.ส.ม.ท. แล้วลงมาขึ้นรถของจำเลยไปด้วยกัน ขณะขึ้น
ลิฟท์ไปที่ชั้นที่ ๕ ของ อ.ส.ม.ท. เมื่อประตูลิฟท์เปิด จำเลยก็ชี้ที่ทำงาน
ของผู้ตายให้ดูโดยมิได้พากันออกจากลิฟท์ รายละเอียดเช่นนี้หากเรื่อง
ไม่เป็นความจริงก็ไม่เชื่อว่านายบุญมีและนายสวัสดิ์จะนึกคิดแต่งเรื่องขึ้นเอง
นำมาเบิกความถึงได้ นอกจากนี้จากคำให้การของนายสวัสดิ์ยังได้ความ
อีกว่า ก่อนที่นายสวัสดิ์จะพานายบุญมีมาพบจำเลยประมาณ ๑ เดือน
นายสวัสดิ์ นายศรีไทย เครือวงศ์ เคยพานายนินม สมควร นำรถสี่ล้อ
วอลโว่ของนายนิคมมาจำหน่ายไว้กับจำเลยเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งนั้น

จำเลยบอกบุคคลทั้งสามให้ช่วยหามือปืนไปฆ่าผู้ตายให้ และได้ขับรถพาไปดู
บ้านของผู้ตายด้วยตนเอง และก่อนที่นายสวัสดิ์ นายศรีไทยกับนายนิคม
จะกลับจังหวัดเชียงราย จำเลยได้ให้หมายเลขโทรศัพท์มือถือของจำเลย
แก่นายสวัสดิ์และนายนิคมไว้ด้วย ส่วนนายศรีไทยทราบหมายเลขโทรศัพท์
ของจำเลยแล้ว จำเลยบอกว่าหากหามือปืนได้ก็ให้ติดต่อมา ภายหลัง
นายสวัสดิ์จึงได้พานายบุญมีมาพบจำเลยตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น
ที่จำเลยฎีกาว่าค่าให้การของนายสวัสดิ์ นายบุญมี กับค่าเบิกความของ
นายบุญมี นายสุชาติ และนางสะไบทิพย์แตกต่างกันไม่น่าเชื่อถือนั้น
เห็นว่า ค่าให้การและค่าเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าวในส่วนสาระ
สำคัญแล้วสอดคล้องกันทุกประการ จะมีแตกต่างกันบ้างก็เป็นเพียง
ผลความเท่านั้น ซึ่งก็ไม่ทำให้พยานหลักฐานของโจทก์ขาดน้ำหนักในการ
รับฟังแต่อย่างใด ทั้งจะเห็นได้ว่าในที่สุดนายบุญมีกับนายสวัสดิ์มิได้เป็น
คนร้ายฆ่าผู้ตาย คนร้ายที่ฆ่าผู้ตายนั้นเป็นบุคคลกลุ่มอื่น ซึ่งต่อมาถูก
ดำเนินคดีและศาลพิพากษาลงโทษ กลุ่มคนร้ายที่ฆ่าผู้ตายก็ไม่มี ความ
เกี่ยวข้องกับนายบุญมีและนายสวัสดิ์แต่อย่างใด หากเรื่องไม่เป็นความจริง

- ๒๙ -

ก็ไม่เชื่อว่าพนักงานสอบสวน นายบุญมี นายสวัสดิ์ นายสุชาติ และนางสะไบทิพย์จะแกลังปรักปรำจำเลยในความผิดข้อหาอุกฉกรรจ์เช่นนี้ เห็นว่า พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยใช้ให้นายสวัสดิ์และนายบุญมีฆ่าผู้ตายจริง แต่นายสวัสดิ์และนายบุญมีมิได้กระทำการตามที่จำเลยใช้ จำเลยจึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่งและวรรคสองตอนท้าย ประกอบมาตรา ๒๘๙ (๕) ตามฟ้องข้อ ก. ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่จำเลยฎีกาต่อมามีว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องข้อ ข. ข้อ ค. และ ข้อ ง. หรือไม่ ปัญหาข้อนี้เห็นว่า ที่เจ้าพนักงานตำรวจจับนายสุนันท์หรือดำ วงศ์คำหาญ นายกนกศักดิ์หรือหนึ่ง อินทร์สมาน นายณฤกษ์หรือกฤษ อุ่นตระกูล และนายชัยชนะหรือเล็ก คงหนุน มาดำเนินคดีฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น สืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ มีคนร้ายยิงนายนรุต สัตยาลัย ได้รับบาดเจ็บที่หมู่บ้านสัมมากร เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จากหลักฐานที่เจ้าพนักงานตำรวจพบในที่เกิดเหตุ ทำให้สามารถจับนายกิตติพลหรือโหน่ง อินทรपालิต

และนายสมเจตหรือปาน นนทังาม ผู้ต้องหาในคดีนั้นได้ จากคำเบิกความ
ของพันตำรวจโทคณิตศรีชัย มหิทรเทพ และพันตำรวจโทปรีชา ภิรามนตรี
พยานโจทก์และโจทก์ร่วมได้ความว่า เมื่อจับผู้ต้องหาในคดีนั้นได้แล้วได้พา
ไปค้นห้องพักของนายกิตติพล จากหลักฐานที่ค้นพบประกอบกับการสอบถาม
นางอุษา โสภาวัลย์ ภรรยาของนายกิตติพล และนายกิตติพลกับนายสมเจต
ทราบว่า ก่อนเกิดเหตุที่ผู้ตายถูกคนร้ายยิงตายนั้น นายกนกศักดิ์และ
นายสุนันท์ เคยว่าจ้างให้นายกิตติพลกับนายสมเจตฆ่าผู้ตายมาก่อนแล้ว
แต่นายกิตติพลกับนายสมเจตกระทำไม่สำเร็จจึงเลิกเสีย ในเบื้องต้น
พันตำรวจโทปรีชากับพวกยังไม่เชื่อตามคำบอกเล่าของนายกิตติพลและ
นายสมเจต จึงให้แยกนำตัวไปขึ้นสถานที่ที่บุคคลทั้งสองอ้างว่าไปดักยิง
ผู้ตายก็ปรากฏว่าตรงกัน ประกอบกับนายกิตติพลได้พาไปดูรอยลทาวเวอร์
อพาร์ทเมนต์ซึ่งตั้งอยู่ที่ซอยแจ้งวัฒนะ ๓๘ ห้องที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ
ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อันเป็นที่พักของนายกนกศักดิ์และนายสุนันท์
แต่ขณะนั้นบุคคลทั้งสองไม่อยู่ ทราบจากนายกิตติพลว่าเดินทางไปบ้านที่
อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร พันตำรวจโทปรีชากับพวกจึงวางแผนจับกุม

- ๔๑ -

นายกนกศักดิ์และนายสุนันท์ โดยให้พันตำรวจตรีทวีป โพนธ์แก้ว เดินทาง
ไปอำเภอหลังสวน พันตำรวจโทสฤษดิ์ชัย เอนกเวียง เดินทางไปจังหวัด
เชียงใหม่ เพราะทราบว่านายสุนันท์มีอาชีพเป็นเซลแมนขายของอยู่ที่
ตลาดวโรรส ก็ให้พันตำรวจโทตนิศรัย ฝึ่อาศัยอยู่ที่รอยัลทาวเวอร์-
อพาร์ทเมนต์ จากคำเบิกความของพันตำรวจตรีทวีปได้ความว่า ได้พร้อม
กับพวกนำนายกิตติพลเดินทางไปอำเภอหลังสวนในคืนวันที่ ๑๓ พฤษภาคม
๒๕๓๙ แล้วประสานงานกับพันตำรวจโทพนพล เพ็ชรขาว เขียว สารวัตร
สืบสวนสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอหลังสวน และทราบว่านายกนกศักดิ์
กับนายสุนันท์มาหลบซ่อนตัวอยู่ที่บ้านของนางอมร ชวดศิริ แม่ยายของ
นายกนกศักดิ์และนายสุนันท์ รุ่งเช้าจึงเข้าตรวจค้นพบนายกนกศักดิ์พร้อม
อาวุธปืนไม่มีทะเบียน ๑ กระบอก และกระสุน ๑๒ นัด รถจักรยานยนต์
ยี่ห้อฮอนด้าสีดำ หมายเลขทะเบียน ๘ ร - ๑๑๐๕ กรุงเทพมหานคร
กับหมวกนิรภัยของนายสุนันท์จึงได้ยึดไว้ ปราบกฏตามบันทึกการตรวจค้น
เอกสารหมาย จ.๓๖ ขึ้นจับกุมนายกนกศักดิ์ให้การรับสารภาพ ปราบกฏตาม
บันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๑๙ และทราบจากนายกนกศักดิ์ว่า

นายสุนันท์กับภรรยาเดินทางเข้ากรุงเทพมหานครโดยรถไฟเมื่อตอนเย็น
วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙ พันตำรวจตรีทวีปจึงรายงานให้พันตำรวจโท
ปรีชาทราบ จากนั้นก็นำนายกนกศักดิ์เดินทางเข้ากรุงเทพมหานคร
พันตำรวจโทปรีชาเบิกความว่า เมื่อได้รับแจ้งจากพันตำรวจตรีทวีป
ว่านายสุนันท์เดินทางเข้ากรุงเทพมหานคร ได้ให้เจ้าพนักงานตำรวจ
ไปดักรอที่สถานีรถไฟตอนรุ่งเช้าวันที่ ๑๔ เดือนเดียวกัน แต่ไม่พบ
จึงแจ้งให้พันตำรวจโทคณิตศรีชัชทราบ พันตำรวจโทคณิตศรีชัชเบิกความว่า
รุ่งเช้าวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙ หลังจากได้รับแจ้งจากพันตำรวจโท
ปรีชาแล้ว เวลาประมาณ ๘ นาฬิกา เห็นรถแท็กซี่คันหนึ่งแล่นมาจอดที่
รอยัลทาวเวอร์อพาร์ทเมนต์ มีชายและหญิง ๒ คนลงมาจากรถ
นายสมเจตซึ่งให้ดักรออยู่ด้วย บอกว่าผู้ชายคือนายสุนันท์ พันตำรวจโท
คณิตศรีชัชจึงควบคุมตัวบุคคลทั้งสองไปยังกองกำกับการสืบสวนสอบสวน
สถานีตำรวจนครบาลพระนครเหนือ ระหว่างทางสอบถามนายสุนันท์
ก็ยอมรับว่าได้ร่วมกับนายกนกศักดิ์ นายนฤฤทธิ์และนายชัยชนะรับจ้าง
จากจำเลยทำการฆ่าผู้ตายจริง เมื่อไปถึงกองกำกับการตำรวจนครบาล

พระนครเหนือได้มอบผู้ต้องหาให้พันตำรวจเอกวิวัฒน์ วรรณนะวิบูลย์ และพันตำรวจโทวิชา สอประกาศ นายสุนันท์ ซึ่งนายสุนันท์ก็ให้การรับสารภาพ จึงได้ทำบันทึกการจับกุมไว้ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๓๑ นอกจากนี้คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนซึ่งทราบจากนายกนกศักดิ์ อีกว่า ก่อนผู้ตายถูกยิงตายประมาณ ๓ ถึง ๔ เดือน จำเลยเคยจ้าง นายอิสวรหรือกิ่ง เพชรรักษา กับนายกนกศักดิ์ให้ฆ่าผู้ตายมาก่อน แต่บุคคลทั้งสองกระทำไม่ได้สำเร็จ เพราะนายอิสวรถูกติดตามจับในคดีอื่นจึงหลบหนีไป จากคำเบิกความของพันตำรวจเอกภาณุพงษ์ สิงหรา ณ อยุธยา ได้ความว่าเมื่อทราบว่านายนฤฤทธิ์และนายชัยชนะ เป็นคนร้ายรายนี้ด้วย พนักงานสอบสวนจึงออกหมายจับบุคคลทั้งสองในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙ และวันที่ ๑๖ เดือนเดียวกัน ได้ออกเดินทางไปติดตามจับนายนฤฤทธิ์ที่บ้านที่อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ตามที่สืบทราบ และจับตัวได้ในวันนั้น ในชั้นแรกนายนฤฤทธิ์ให้การปฏิเสธ แต่เมื่อนำตัวมาที่กองกำกับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ นายนฤฤทธิ์ก็ให้การรับสารภาพ จึงได้ทำบันทึกการจับกุมไว้ ปรากฏตามบันทึกจับกุม

- ๘๘ -

เอกสารหมายเลข จ.๕๘ นายนฤฤทธิ์บอกว่า ได้ทราบจากผู้ร่วมกระทำผิดด้วยกันว่าจำเลยเป็นผู้ว่าจ้าง นายนายนฤฤทธิ์ไม่เคยพบจำเลย ส่วนอาวุธปืนที่ใช้ในการกระทำผิดเป็นของนายชัยชนะเจ้าของรถยนต์ กระบะยี่ห้อโตโยต้าที่ขับให้ความคุ้มครองในวันเกิดเหตุ ในขณะนั้น คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนสืบทราบว่ามีบ้านอยู่ที่อำเภอ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จึงให้เจ้าพนักงานตำรวจเฝ้าดูทุกจุด ในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕ สามารถยึดรถยนต์ของนายชัยชนะมาได้ และวันที่ ๑๙ เดือนเดียวกันนายชัยชนะติดต่อขอมอบตัวพร้อมได้มอบ อาวุธปืนพกยี่ห้อว.เรตตา ๑ กระบอกที่ใช้ในการกระทำผิด พร้อมแมกกาซีน ๑ อัน กระสุน ๖ นัดให้ด้วย ได้แจ้งข้อหาให้นายชัยชนะ ทราบว่าร่วมกับพวกช่านายแสงชัย สุนทรวิวัฒน์ โดยไตร่ตรองไว้ก่อน นายชัยชนะให้การรับสารภาพ ปรากฏตามบันทึกการสอบสวนตัวเอกสาร หมายเลข จ.๗๓ สำหรับนายอิสวรนั้นจากคำเบิกความของพลตำรวจตรี ปานศิริ ประภาวัต และบันทึกการซักถามเอกสารหมายเลข จ.๑๕ ได้ความว่า เจ้าพนักงานตำรวจจังหวัดชุมพรจับนายอิสวรได้ในข้อหาฆ่าคนตายในคดีอื่น

จากการซักถามเบื้องต้นนายอิศวรรับว่า เมื่อ ๗ ถึง ๘ เดือนก่อนหน้านั้น
จำเลยเคยว่าจ้างให้ฆ่าผู้ตายเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏตาม
เอกสารหมาย จ.๑๕ จึงได้นำตัวมาสอบสวนในฐานะเป็นพยานในคดีนี้
ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ปรากฏตามเอกสารหมาย
จ.๑๕ จากพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมตั้งได้กล่าวมาเบื้องต้น
จะเห็นได้ว่า การสืบสวนสอบสวนคดีนี้พนักงานสืบสวนสอบสวนได้ทำ
ร่วมกันเป็นคณะมีจำนวนทั้งสิ้นถึง ๕๐ คน ปรากฏตามเอกสารหมาย
จ.๙๓ มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ร่วมด้วยหลายคน โดยมีพลตำรวจเอก
พรศักดิ์ ดวงขวัญ รองอธิบดีกรมตำรวจในขณะนั้นเป็นหัวหน้า และได้
ทำการสอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก การสืบสวนสอบสวนได้ความ
สอดคล้องเกี่ยวเนื่องกันมาโดยตลอดจนเชื่อมโยงไปถึงคนร้ายที่ใช้อาวุธปืน
ยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย การทำงานร่วมกันโดยบุคคลหลายคน กับมีผู้
เกี่ยวข้องจำนวนมาก และตามทางสืบสวนสอบสวนก็ได้ความเป็นขึ้น
เป็นตอนเกี่ยวเนื่องติดต่อกันตามลำดับเช่นนี้ เป็นการยากที่เจ้าพนักงาน
ทั้งหมดหรือคนหนึ่งคนใดจะสร้างเรื่องขึ้นมาเพื่อปรักปรำจำเลย และ

ก็ไม่เห็นมีเหตุผลใดที่จะทำเช่นนั้นด้วย คดีนี้เมื่อเจ้าพนักงานสืบสวน
สอบสวนจับผู้ต้องหาได้ ก็ได้ทำการสอบสวนทันที การสอบสวนในเวลา
กระชั้นชิดเช่นนี้เป็นการยากที่ผู้ต้องหาจะนึกคิดถึงรายละเอียดของเรื่อง
มาเบิกความปรักปรำผู้ใดได้ นายอิศวร นายกนกศักดิ์ นายสุนันท์
นายนฤฤทธิ์ และนายชัยชนะต่างให้การต่อพนักงานสอบสวนสอดคล้องกัน
โดยได้ความจากคำให้การชั้นสอบสวนของนายอิศวรตามเอกสารหมาย
จ.๑๕ และคำเบิกความของนายอิศวรในชั้นพิจารณาว่า เมื่อปี ๒๕๓๖
นายโป่งเพื่อนบ้านของนายอิศรพานายอิศรไปฝากให้อยู่กับนายวิศิษฐ์
พงษ์รศมี ป่าไม้จังหวัดตาก นายอิศรจึงรู้จักนายสุนันท์คู่เขยของ
นายกนกศักดิ์ซึ่งอาศัยอยู่กับนายวิศิษฐ์ก่อนแล้ว เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ในปี ๒๕๓๘ จำเลยได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย นายวิศิษฐ์ได้พานายอิศรไปเป็นมือปืน
คุ้มกันจำเลยในการหาเสียงด้วย นายอิศรจึงได้รู้จักกับจำเลย ครั้นการ
เลือกตั้งสิ้นสุดนายอิศรก็กลับไปอยู่ที่บ้านที่จังหวัดชุมพร ต่อมาประมาณ
เดือนตุลาคม ๒๕๓๘ นายอิศรเดินทางเข้ามาพักอยู่กับนายกนกศักดิ์ซึ่งเป็น

เพื่อนกันที่รอยัลทาวเวอร์อพาร์ทเมนต์ที่ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ประมาณ
๑๐ วัน และยังไม่ได้ทำงานอะไร จึงโทรศัพท์ไปหาจำเลย จำเลยบอกว่า
มีงานให้ทำและนัดให้ไปพบที่โรงแรมแปซิฟิกปาร์ค ถนนพระราม ๙
นายอิศวรได้ชวนนายกนกศักดิ์ไปด้วย พบจำเลยที่ร้านคอฟฟี่ช็อปชั้นล่าง
ของโรงแรม จำเลยบอกว่าจะให้ค่าผู้ตายพร้อมกับมอบภาพถ่ายของผู้ตายให้
และจะให้ค่าจ้าง ๒๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยได้พาไปดูบ้านของผู้ตายที่หมู่บ้าน
เมืองทองธานีด้วย จากนั้นนายอิศวรกับนายกนกศักดิ์ก็ติดตามดูกองผู้ตายที่
หมู่บ้านเมืองทองธานีหลายครั้ง แต่ไม่สบโอกาส จึงไม่สามารถฆ่าได้
ระหว่างนั้นจำเลยให้ค่าใช้จ่ายบางส่วนโดยโอนเงินมาจากธนาคาร
กรุงเทพ สาขา เชียงราย มาเข้าบัญชีของนายกนกศักดิ์ที่ธนาคารกรุงเทพ
สาขาหลักสี่พลาซ่า ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ ซึ่งโจทก์
มีนางอนงค์รัตน์ คำฮ้อย เสมียนของจำเลยมาเบิกความว่า จำเลยสั่งให้
โอนเงินดังกล่าวเข้าบัญชีของนายกนกศักดิ์จริง ต่อมาเมื่อนายจิตรกรหรือแดง
นพฤกษ์ มาชวนนายอิศวรไปยังนายเล็กที่อำเภอบางบัวทองถึงแก่ความตาย
และได้ค่าจ้างมา ๕๐,๐๐๐ บาท กับนายอิศวรได้ร่วมกับนายจิตรกร

จับพระภิกษุรูปหนึ่งไปขังที่อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง พวกของ
นายอิศวรรถูกตำรวจจับหมด นายอิศวรรจึงหลบหนีไปอยู่ที่จังหวัดชุมพรและ
ไม่ได้ร่วมกับนายกนกศักดิ์ยิงผู้ตายตามที่รับจ้าง ในชั้นพิจารณาของศาล
โจทก์และโจทก์ร่วมมีนายอิศวรรมาเบิกความเป็นพยาน มีสาระสำคัญ
สอดคล้องกับคำให้การในชั้นสอบสวน ที่ศาลฎีกาว่าคำให้การของ
นายอิศวรรไม่น่าเชื่อถือเนื่องจากแตกต่างไปจากคำให้การของนายกนกศักดิ์
ในข้อที่ว่า นายอิศวรรให้การว่าก่อนไปพบจำเลยได้มาพักอยู่ที่บ้าน
นายกนกศักดิ์ประมาณ ๑๐ วัน แต่นายกนกศักดิ์ให้การว่านายอิศวรรมาชวน
ไปเล่นนั้น ตามคำให้การของนายกนกศักดิ์ นายกนกศักดิ์ให้การว่า
เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๓๘ นายอิศวรรมาชวนนายกนกศักดิ์ไปพบจำเลยที่
โรงแรมแปซิฟิคปาร์ค คำให้การของนายกนกศักดิ์ดังกล่าวเป็นเพียง
นายกนกศักดิ์มิได้ให้การถึงว่าก่อนที่นายอิศวรรจะชวนนายกนกศักดิ์ไปพบ
จำเลยนั้น นายอิศวรรพักอยู่ที่ไหนมาก่อนเท่านั้น และนายอิศวรรให้การว่า
จำเลยได้มอบภาพสีและขาวดำของผู้ตายให้อย่างละ ๑ รูป แต่นายกนกศักดิ์
ว่าเป็นภาพถ่ายที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งเห็นว่าคำให้การของนายอิศวรร

ดังกล่าว นายอิศวรก็มีได้ให้การว่าภาพถ่ายที่จำเลยมอบให้ นั้นเป็นภาพถ่าย หรือเป็นรูปที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าจ้างนายอิศวรว่า จำเลยมอบภาพถ่ายให้แล้วก็บอกว่าจะให้ค่าจ้าง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

แต่นายกนกศักดิ์ว่าหลังจากไปดูบ้านผู้ตายแล้ว จำเลยจึงบอกว่าจะให้ ค่าจ้าง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ค่าให้การดังกล่าวหาได้แตกต่างกันอย่างใดไม่ เป็นเพียงเล่าถึงรายละเอียดคนและตอนเท่านั้น และที่จำเลยฎีกาอ้างว่า ค่าให้การของนายอิศรกับนายกนกศักดิ์มีข้อแตกต่างกันอีกหลายข้อก็ เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาแล้ว เห็นว่า บางข้อก็มีได้แตกต่างกัน และบางข้อที่แตกต่างก็เป็นเพียงผลความ หากทำให้ค่าให้การของ นายอิศรและนายกนกศักดิ์ขัดกันอย่างใดไม่ หลังจากที่นายอิศรกับ นายกนกศักดิ์กระทำการไม่สำเร็จ จากค่าให้การของนายกนกศักดิ์ตาม เอกสารหมาย จ.๒๓ ได้ความต่อไปว่า ระหว่างที่ร่วมกับนายอิศร ติดตามดักยิงผู้ตายแต่ไม่สบโอกาสได้ยิงนั้น พอถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๘ นายกนกศักดิ์ได้รับอุบัติเหตุรถชนกันได้รับบาดเจ็บต้องรักษาตัวอยู่ประมาณ ๒ เดือนเศษ ระหว่างนั้นนายสุนันท์มาบอกนายกนกศักดิ์ว่า จำเลยบอก

- ๕๐ -

นายวิศิษฐ์ให้บอกนายสุนันท์มาเตือนนายกนกศักดิ์ว่ารับงานแล้วให้ทำให้สำเร็จ มิฉะนั้นจะโดนเก็บ นายกนกศักดิ์จึงบอกจำเลยไปว่าได้รับอุบัติเหตุขาดเจ็บไม่สามารถทำงานได้ และบอกตัวชื่อนายสุนันท์รับจะทำงานแทน ซึ่งจำเลยก็ตกลงด้วย ต่อมาประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๓๙ นายสุนันท์ได้ชวนนายสมเจตกับนายกิตติพลมาช่วยงาน โดยบอกว่าจะให้ค่าจ้างคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อตกลงกันแล้วได้ร่วมกันวางแผนการทำงานที่ห้องพักของนายสุนันท์ แล้วไปติดตามฝ้าตู้และตั้งยิงผู้ตายหลายครั้ง แต่กระทำไม่สำเร็จ นายสมเจตกับนายกิตติพลก็แยกย้ายกลับไปและไม่ได้มาร่วมงานอีก ค่าให้การของนายกนกศักดิ์ดังกล่าวโจทก์และโจทก์ร่วมมีนายสมเจตกับนายกิตติพลมาเบิกความเป็นพยานได้ความทำนองเดียวกันว่า นายสุนันท์เรียกให้มาพบที่ห้องพักของนายสุนันท์ แล้วชวนให้ร่วมทำการฆ่าผู้ตาย โดยนายสุนันท์บอกนายสมเจตว่าจะให้ค่าจ้าง ๑๕๐,๐๐๐ บาท และบอกนายกิตติพลว่าจะให้ค่าจ้าง ๓๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นได้ร่วมกันไปดูบ้านผู้ตายและวางแผนทำงาน แล้วไปตั้งยิงผู้ตายหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่สวโอกาสจึงยังไม่ได้ยิง ระหว่างนั้น

(๓๑ ทวิ)

- ๕๑ -

นายสมเจตขอเงินค่าจ้างล่วงหน้า ๓๐,๐๐๐ บาท แต่นายสุนันท์บอกว่า จะให้เมื่องานสำเร็จ นายสมเจตไม่พอใจจึงแยกย้ายกันไป และในที่สุด นายสมเจตกับนายกิตติพลไม่ได้ร่วมกับนายสุนันท์และนายกนกศักดิ์ทำงาน อีกเลย หลังจากนั้นนายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ร่วมกับนายสมเจตและนายกิตติพล ทำการฆ่าผู้ตายไม่สำเร็จ และนายสมเจตกับนายกิตติพลแยกย้ายกันกลับไป แล้ว ได้ความจากคำให้การขึ้นสอบสวนของนายกนกศักดิ์ตามเอกสาร หมายเลข จ.๒๓ ของนายสุนันท์ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๕ ของนายชัยชนะ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๖ และของนายนฤฤทธิ์ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ ว่าประมาณต้นเดือนเมษายน ๒๕๓๙ นายสุนันท์กับนายกนกศักดิ์เดินทาง ไปจังหวัดเชียงใหม่ แล้วนัดนายชัยชนะและนายนฤฤทธิ์ให้ไปพบที่โรงแรม ไอยรา เมื่อพบกันแล้วนายสุนันท์ชวนนายนฤฤทธิ์กับนายชัยชนะให้ร่วมฆ่า ผู้ตายด้วย โดยบอกว่ามีค่าจ้าง ๓๐๐,๐๐๐ บาท และผู้จ้างจะเพิ่มให้อีก ๓๐๐,๐๐๐ บาท หากทำสำเร็จ ทั้งสี่คนตกลงทำงานร่วมกันแล้ววางแผน การทำงานที่ห้องพักในโรงแรมไอยรา และนัดพบกันที่กรุงเทพมหานคร ในวันเกิดเหตุ ขึ้นตอนดังกล่าวได้ความจากพนักงานสอบสวนว่า

ในวันสอบสวนนายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายณฤกษ์ และนายชัยชนะ
ได้ร่วมกันนำชี้สถานที่ที่ร่วมกันวางแผนและพนักงานสอบสวนได้ถ่ายรูปไว้
ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.๓๖ ภาพที่ ๗ หลังจากผู้ตายถูกยิงตายในวัน
เกิดเหตุแล้ว ได้ความจากคำให้การขึ้นสอบสวนของนายสุนันท์ว่า วันรุ่งขึ้น
นายสุนันท์ติดต่อจำเลยทางโทรศัพท์ติดตามตัว เมื่อจำเลยโทรศัพท์กลับ
มาหาได้สอบถามจำเลยว่า เมื่อคืนถูกตัวหรือเปล่า จำเลยตอบว่าถูกแล้ว
และนัดให้ไปรับเงินที่ปลายทางรามคำแหง ๕๓/๒ ซึ่งตามบันทึกการใช้
โทรศัพท์เอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๘
อันเป็นวันรุ่งขึ้นของคืนเกิดเหตุเวลา ๘ นาฬิกา ๒๖ นาที นายสุนันท์
โทรศัพท์เรียกจำเลย ต่อมาเวลา ๘ นาฬิกา ๔๘ นาที จำเลยโทรศัพท์เข้า
โทรศัพท์มือถือของนายสุนันท์ จากคำให้การของนายสุนันท์ได้ความต่อไป
ว่าวันนั้นจำเลยขับรถวอลโว่สีเทาไปพบตามนัด เมื่อพบกันแล้วนายสุนันท์
ขึ้นไปบนรถ จำเลยบอกว่าเอาค่าใช้จ่ายไปก่อน ๕๐,๐๐๐ บาท และ
บอกว่าส่วนที่เหลือให้ไปรับเอาที่จังหวัดเชียงใหม่วันที่ ๑๕ เมษายน
๒๕๓๘ หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันไป แล้วนายสุนันท์ไปซื้อตัวโดยสาร

- ๕๓ -

เครื่องบินไปจังหวัดเชียงใหม่ ๕ ใบ สำหรับนายสุนันท์และนางสุวิมล
ฮวดศิริ ภรรยาของนายสุนันท์ นายกนกศักดิ์และนางโสภา ฮวดศิริ
ภรรยาของนายกนกศักดิ์ โดยวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๓๙ นายสุนันท์กับ
นางสุวิมลเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ก่อนและไปพักที่โรงแรมเชียงใหม่
ยูคาลู รุ่งขึ้นวันที่ ๑๔ เดือนเดียวกัน นายกนกศักดิ์กับนางโสภาเดินทาง
ไปสมทบ ในชั้นพิจารณาโจทก์และโจทก์ร่วมนำ นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์
นางสุวิมลและนางโสภาเป็นพยานเบิกความรับว่าหลังจากผู้ตายถูก
คนร้ายยิงตายแล้ว นายสุนันท์ นางสุวิมล นายกนกศักดิ์และนางโสภา
ได้เดินทางไปพักที่จังหวัดเชียงใหม่ในช่วงเวลาที่กล่าวแล้วจริง
จากคำเบิกความของนางสุวิมลและนางโสภาได้ความว่าในการเดินทาง
ไปจังหวัดเชียงใหม่ที่เขยนั้น นางสุวิมล นางโสภาและนายกนกศักดิ์
เดินทางกลับกรุงเทพมหานครในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๙ ซึ่งตาม
คำให้การขึ้นสอบสวนของนายสุนันท์และนายกนกศักดิ์ได้ความว่าบุคคล
ทั้งสองตกลงกันให้นายสุนันท์ติดต่อรับเงินจากจำเลยคนเดียว และปรากฏ
ตามคำให้การของนายสุนันท์ว่า วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๙ หลังจาก

- ๕๘ -

นายกนกศักดิ์ นางสุวิมลและนางโสภาเดินทางกลับกรุงเทพมหานครแล้ว
นายสุนันท์ได้ออกจากโรงแรมเชียงใหม่ภูคำไปพักที่โรงแรมไอยรา
ต่อมานายสุนันท์เดินทางโดยเครื่องบินจากจังหวัดเชียงใหม่ไปพบจำเลย
ที่สนามบินจังหวัดเชียงรายตามที่โทรศัพท์ติดต่อกันไว้ ที่จังหวัดมีบัญชี
รายชื่อผู้โดยสารสายการบินบริษัทการบินไทย จำกัด เอกสารหมายเลข
จ.๘๘ มาแสดง ตามบัญชีดังกล่าวมีชื่อนายสุนันท์เป็นผู้โดยสารจากจังหวัด
เชียงใหม่ไปจังหวัดเชียงรายรวมอยู่ด้วย นายสุนันท์ให้การต่อไปว่า
ก่อนไปได้มีนัดนายชัยชนะกับนายนฤฤทธิ์ให้มารอรับเงินที่โรงแรมไอยรา
ไว้ด้วย เมื่อไปถึงสนามบินจังหวัดเชียงรายและพบจำเลยแล้ว จำเลย
ได้มอบเงินให้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท นายสุนันท์จึงถามว่าจะให้เท่าไรแน่
จำเลยก็ตอบว่าจะให้ ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ธนาคารปิดเงินที่เหลือขอให้ไป
รับเอาที่กรุงเทพมหานคร จากนั้นนายสุนันท์ก็เดินทางโดยเครื่องบินกลับ
จังหวัดเชียงใหม่ และพบนายชัยชนะกับนายนฤฤทธิ์มารออยู่ที่โรงแรมไอยรา
ตามนัด นายสุนันท์มอบเงินให้นายชัยชนะและนายนฤฤทธิ์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
จากนั้นนายชัยชนะกับนายนฤฤทธิ์ก็จากไป วันรุ่งขึ้นนายสุนันท์เดินทางเข้า

- ๕๕ -

กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นก็ติดต่อจำเลยทางโทรศัพท์ติดตามตัว และจำเลยโทรศัพท์เข้าโทรศัพท์มือถือของนายสุนันท์และนัดให้ไปรับเงิน ที่ร้านอาหารครัวเดิมเดิมในซอยรามคำแหง ๕๒/๒ ซึ่งมีอยู่ร้านเดียว ในวันนัดเมื่อนายสุนันท์ไปถึงร้านครัวเดิมเดิมก็เห็นจำเลยนั่งรออยู่ ก่อนแล้ว จำเลยยื่นซองสีน้ำตาลให้และบอกว่าเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทที่เหลือ หลังจากนั้นต่างก็แยกย้ายกันกลับ นายสุนันท์นำเงินไปแบ่งให้นายกนกศักดิ์ ๗๐,๐๐๐ บาท ที่จำเลยเดินทางจากจังหวัดเชียงรายเข้ามายัง กรุงเทพมหานคร โจทก์และโจทก์ร่วมมีบัญชีผู้โดยสารเครื่องบินของบริษัทการบินไทย จำกัด เอกสารหมายเลข จ.๑๐๙ แผ่นที่ ๒ มาแสดง ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๙ มีชื่อจำเลยเป็นผู้โดยสาร เครื่องบินจากจังหวัดเชียงรายมายังกรุงเทพมหานคร เป็นการสอดคล้อง กับคำให้การของนายสุนันท์ที่ว่า หลังจากมีการจ่ายค่าจ้างที่สนามบิน จังหวัดเชียงรายแล้ว จำเลยบอกให้ไปรับส่วนที่เหลือที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้โจทก์และโจทก์ร่วมมีนางสาวเนตรนภา มีนวน เจ้าชอง ร้านอาหารครัวเดิมเดิมมาเบิกความว่า เคยเห็นจำเลยเนื่องจากนาน ๆ

- ๕๖ -

จำเลยจะมารับประทานอาหารสักครั้ง ที่จำได้เนื่องจากจำเลยรับประทาน
ข้าวเพียงจานเดียวและดื่มเบียร์ จากการพูดคุยกับจำเลยทราบว่าจำเลย
เป็นคนอาศัยอยู่ต่างจังหวัดและมาเยี่ยมน้องสาวซึ่งอาศัยอยู่ในย่านนั้น
ครั้งสุดท้ายหลังวันสงกรานต์ปี ๒๕๓๙ เวลาเที่ยงคืนแล้ว ขณะนั้นในบ้าน
มีลูกค้ากำลังรับประทานอาหารอยู่ ๒ โต๊ะ นางสาวเนตรนภาปิดร้านแล้ว
แต่จำเลยขอเข้ามาดื่มเบียร์เพราะนัดเพื่อนไว้ จำเลยนั่งดื่มเบียร์อยู่ที่
โต๊ะติดกระจกหน้าร้าน สังเกตเห็นจำเลยถือซองเอกสารสีน้ำตาลมาด้วย
ท่าทางเหมือนมาหนึ่งหรือใคร เพราะเห็นมองออกไปนอกร้าน ครั้นเมื่อ
ลูกค้าที่เหลืออยู่เรียกเก็บเงิน นางสาวเนตรนภา ก็ไปเก็บเงิน และ
เมื่อหันไปมองอีกที่จำเลยก็ออกไปแล้ว จำเลยได้ชำระราคาเบียร์ตั้งแต่
ตอนที่สั่งมาดื่ม ที่จำเลยฎีกาว่าจำเลยมิได้ไปที่ร้านครัวเดิมเดิม และ
นางสาวเนตรนภา มิได้ยืนยันว่าจำเลยไปวันใดและลูกไปตั้งแต่เมื่อไรนั้น
เห็นว่า นางสาวเนตรนภาไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลย จึงไม่มีข้อที่
น่าสงสัยว่าจะเบิกความปรักปรำจำเลย คำเบิกความของนางสาวเนตรนภา
ประกอบด้วยเหตุผลและสอดคล้องกับคำให้การที่สอบสวนของนายสุนันท์

- ๕๗ -

ทั้งเจือสมกับค่าเบิกความของนางโสวดีภรรยาของนายกนกศักดิ์ที่ว่า
ในคืนวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๙ เวลาประมาณ ๒ นาฬิกา นายกนกศักดิ์
นำเงินมาให้ ๙๐,๐๐๐ บาท ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่าค่าเบิกความ
ของนางสาวเนตรนภาเป็นความจริง ในคดีที่นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์
นายอนุทุกซ์และนายชัยชนะถูกฟ้องเป็นจำเลยในข้อหาฆ่าผู้ตายโดย
ไตร่ตรองไว้ก่อน ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๗/๒๕๓๙ ของศาลชั้นต้น
จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสอง
ตลอดชีวิต นายสุนันท์และนายกนกศักดิ์อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นต่อ
ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ขอให้ลดโทษ ส่วนความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้ตายโดย
ไตร่ตรองไว้ก่อนไม่มีผู้ใดอุทธรณ์ ความผิดฐานนี้ขึ้นสู่การพิจารณาของ
ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา
๒๕๕ วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เฉพาะโทษจำคุกของ
จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ในความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนใน
ของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๓๐๕/๒๕๓๙

- ๘๘ -

ของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ซึ่งมีผลเท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิจารณายืนยัน
ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและคดีถึงที่สุดแล้ว
ข้อเท็จจริงในคดีนั้นจึงฟังยุติแล้วว่า จำเลยทั้งสี่ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรอง
ไว้ก่อน ที่จำเลยต่อสู้ว่าในชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสี่ในคดีดังกล่าวมิได้
ให้การด้วยความสมัครใจนั้น เห็นว่า หลังจากพนักงานสอบสวนทำการ
สอบสวนเสร็จไปครั้งหนึ่งแล้ว มีการสอบสวนและบันทึกเทปวิดีโอไว้
อีกครั้ง โดยมีพลตำรวจเอกพรศักดิ์ ดุรงค์วิบูลย์ ร่วมด้วย ซึ่งนายสุนันท์
นายกนกศักดิ์ นายณัฐฤกษ์และนายชัยชนะก็ยืนยันคำให้การเดิมว่า
เป็นความจริง และให้การสรุปไว้อีกครั้ง มีข้อความสอดคล้องกับ
คำให้การเดิม ปรากฏตามบันทึกการถอดวิดีโอเทปการสอบสวนเอกสาร
หมาย จ.๒๘ จ.๔๔ จ.๖๘ และ จ.๖๙ ตามลำดับ การสอบสวน
ก่อนหน้านั้นพนักงานสอบสวนนำจำเลยทั้งสี่ไปชี้สถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
ตามขั้นตอนหลายขั้นตอน ปรากฏตามภาพถ่ายหมาย จ.๓๕ และ จ.๓๖
การนำชี้ดังกล่าวมีสื่อมวลชนไปทำข่าวจำนวนมาก และไม่ปรากฏ
ข้อเท็จจริงใดว่าพนักงานสอบสวนบังคับขู่ คุกคามจำเลยทั้งสี่ เมื่อเป็นเช่นนี้

จึงเชื่อได้ว่าจำเลยทั้งสี่ให้การและหน้าที่ด้วยความสมัครใจ ส่วนที่จำเลย
 ฎีกาว่าพนักงานสอบสวนทำร้ายจำเลยทั้งสี่นั้น เห็นว่า หลังจากพนักงาน
 สอบสวนได้สอบสวนจำเลยทั้งสี่เสร็จแล้ว ได้มีการให้แพทย์ตรวจร่างกาย
 ของจำเลยทั้งสี่ด้วย ซึ่งนายแพทย์ประเวศ คุ่มภัย นายแพทย์ผู้ตรวจร่างกาย
 ของจำเลยทั้งสี่มาเบิกความว่า จำเลยทั้งสี่ไม่มีร่องรอยการถูกทำร้าย
 ร่างกายแต่อย่างใด ข้อต่อสู้ของจำเลยดังกล่าวจึงไม่น่าเชื่อถือ ในคดีนี้
 พนักงานสอบสวนได้นำนายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายนฤฤทธิ์ และ
 นายชัยชนะมาสอบสวนเป็นพยานด้วย ซึ่งบุคคลทั้งสี่ก็ให้การยืนยันตาม
 คำให้การเดิมที่กล่าวข้างต้น และให้การเพิ่มเติมมีสาระสำคัญทำนอง
 เดียวกันกับคำให้การเดิม ปรากฏตามคำให้การเพิ่มเติมของแต่ละคน
 ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๖ จ.๓๐ จ.๗๒ และ จ.๗๗ ตามลำดับ ที่นายสุนันท์
 นายกนกศักดิ์มาเบิกความเป็นพยานโจทก์และโจทก์ร่วมบ้างเพียงไปว่า
 ไม่ได้ร่วมกันฆ่าผู้ตายนั้น ปรากฏจากทางนำสืบของโจทก์และโจทก์ร่วมว่า
 เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ก่อนที่นายสุนันท์และนายกนกศักดิ์จะมา
 เบิกความ ได้มีนายขุน ทองตัน ทนายจำเลยเข้าไปเยี่ยมนายสุนันท์ที่

เรือนจำกลางบางขวาง นายบุญช่วย วรรมกุล ผู้ติดตามเข้าไปเยี่ยม
 นายกนกศักดิ์ นายโมรา ตรีพิงค์ กับนายสุวรรณชาติ สุตรสุวรรณ
 นายจำเลย เข้าไปเยี่ยมนายนฤฤทธิ์และนายชัชชนะตามลำดับ โดยที่
 นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายนฤฤทธิ์และนายชัชชนะมิได้ถูกฟ้องในคดีนี้
 ปรากฏตามบัญชีรายชื่อผู้เข้าไปเยี่ยมนักโทษเอกสารหมายเลข ๒ และยังมี
 ปรากฏจากคำเบิกความของนางโสภาภรรยาของนายกนกศักดิ์ที่ว่า
 หลังจากนายกนกศักดิ์เบิกความแล้ว วันรุ่งขึ้นนางโสภาไปเยี่ยม
 นายกนกศักดิ์สอบถามว่าทำไมถึงกลับคำ นายกนกศักดิ์บอกว่า จำเลย
 จะให้เงินก้อนหนึ่งจึงหวังจะให้ลูกเมียสบาย ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้
 นำเชื่อว่านายสุนันท์และนายกนกศักดิ์เบิกความกลับคำเพื่อช่วยเหลือ
 จำเลย คำให้การขึ้นสอบสวนของนายสุนันท์และนายกนกศักดิ์จึงน่าเชื่อว่า
 เป็นความจริงยิ่งกว่าคำเบิกความในชั้นพิจารณา ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า
 คำให้การขึ้นสอบสวนของนายอิศวรร นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายนฤฤทธิ์
 และนายชัชชนะ เป็นพยานบอกเล่าเป็นคำขัดทอดของผู้ร่วมกระทำผิดด้วยกัน
 จึงรับฟังไม่ได้นั้น เห็นว่า คำขัดทอดในระหว่างผู้ร่วมกระทำผิดด้วยกัน

ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามมิให้รับฟังคำให้การเท่านั้น เสียทีเดียว หากการขัดทงคดีมีเหตุผลรับฟังได้ ศาลก็มีอำนาจรับฟังมาประกอบการพิจารณาได้ ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาจะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยมีสาเหตุ

โกรธเคืองกับผู้ตายถึงกับต้องใช้นายอิศวร นายกนกศักดิ์ นายสุนันท์ นายสมเจต นายกิตติพล นายอนุฤทธิ์และนายชัยชนะให้ฆ่าผู้ตายหรือไม่ ปัญหาข้อนี้จากทางนำสืบของโจทก์และโจทก์ร่วมได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้ตายเข้าดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) ใหม่ ๆ นางอุบลนำพระและสร้อยคอทองคำไปมอบให้ผู้ตาย แต่ผู้ตายไม่รับ ผู้ตายได้ยกเรื่องดังกล่าวขึ้นมาพูดในที่ประชุมผู้ร่วมลงทุนกับ อ.ส.ม.ท. และต่อว่านางอุบลด้วยถ้อยคำรุนแรงว่า ที่บ้านผู้ตายทุกคนมีพระและสร้อยคอทองคำอยู่แล้ว ยกเว้นสุนัขตัวเดียวที่ยังไม่มี จึงเท่ากับเป็นการด่าว่าประจานนางอุบลในที่ประชุม ทำให้นางอุบลเสียหน้า ขณะนั้นจำเลยซึ่งเป็นบุตรชายและที่ปรึกษากฎหมายของนางอุบลอยู่ในที่ประชุมด้วย ต่อมานางอุบลทำผิดต่อกลางในการออกอากาศ

ตามสัญญาเช่าเวลาสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. จังหวัดยโสธร ที่บริษัทอุบลศรี
การเคหะ จำกัด ของนางอุบลเป็นผู้เช่า ผู้ตายจึงสั่งระงับการออกอากาศ
นางอุบลได้ฟ้องเรียกค่าเสียหายและเมื่อสัญญาเช่าเวลาสถานีวิทยุ
อ.ส.ม.ท. จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเชียงราย ที่บริษัทของ
นางอุบลเช่าสิ้นสุดลง ผู้ตายก็ไม่ยอมต่อสัญญาเช่าให้ จากค่าเบิกความ
ของนายวินิจ บุญวิวัฒน์ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. และ
นายสนามชัย กัจจร หัวหน้าส่วนควบคุมฝ่ายออกอากาศสถานีวิทยุ
ส่วนภูมิภาคได้ความว่า การไม่ต่อสัญญาเช่าเวลาให้ ทำให้นางอุบล
เสียหายประโยชน์ไม่ต่ำกว่า ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อจำเลยไปขอพบ
ผู้ตายที่ห้องทำงาน ผู้ตายไม่ยอมให้เข้าพบเพราะมิได้นัดไว้ก่อน ทำให้
จำเลยไม่พอใจและพูดเสียงดังว่าเข้าพบยากกว่าการเข้าพบรัฐมนตรี
ภายหลังเมื่อผู้ตายให้เข้าพบจำเลยกลับออกมาด้วยอาการโกรธ พร้อมกับ
พูดว่าถ้าผู้ตายยังเป็นผู้อำนวยการอยู่ จำเลยจะไม่เข้ามาเหยียบ
อ.ส.ม.ท. อีก พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงว่าจำเลยมีความโกรธเคือง
ผู้ตายเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังปรากฏอีกว่าเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๘

- ๒๓ -

ซึ่งเป็นปีที่สัญญาเช่าเวลาสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. จังหวัดชัยภูมิที่บริษัทของนางอุบลเช่าหมดอายุนั้น ทางเจ้าหน้าที่ของ อ.ส.ม.ท. ทำการก่อสร้างสถานี่ใหม่เพื่อให้ออกอากาศต่อเนื่องจากสถานี่เดิม และเจ้าหน้าที่ได้ถอดอุปกรณ์สถานี่เดิมออกเพื่อมิให้ใช้ต่อไป ขณะที่ อ.ส.ม.ท. ทดลองออกอากาศสถานี่ใหม่อยู่ บริษัทของนางอุบลได้จ้างบุคคลอื่นทำการติดตั้งอุปกรณ์การออกอากาศสถานี่เดิมแล้วทำการออกอากาศแข่งกับสถานี่ใหม่ทาง อ.ส.ม.ท. จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน และทำหนังสือถึงนางอุบลขอเข้าไปถอดอุปกรณ์ออก แต่จำเลยไม่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่เข้าไป เจ้าหน้าที่ต้องไปขอกำลังเจ้าพนักงานตำรวจเข้ามาดูแลการถอดอุปกรณ์ขนย้ายออกมา จำเลยได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของ อ.ส.ม.ท. ปล้นทรัพย์โดยมีผู้ตายเป็นผู้บงการ ในที่สุดคดีนี้พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง นางอุบลได้ฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่งจากคณะกรรมการ อ.ส.ม.ท. และผู้ตายเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายวินิจฉัยเบิกความว่าผู้ตายเคยเล่าให้ฟังว่าหลังจากมีสาเหตุกับจำเลย จำเลยเคยไปขอพบและขอพระพุทธรูปที่ให้

ผู้ตายคืนจากผู้ตายด้วย สาเหตุที่กล่าวมาเห็นว่าร้ายแรงและเพียงพอที่
 จำเลยจะใช้ให้คนอื่นฆ่าผู้ตายได้ ที่จำเลยฎีกาว่า ค่าเบิกความของ
 นางวัชรวิ สุทรรัตน์ ภรรยาผู้ตายไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่แน่นอนว่า
 คนร้ายที่ร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายนั้นสวมหมวกกันน็อกหรือไม่ เห็นว่า
 นางวัชรวิจำคนร้ายไม่ได้และไม่ทราบว่าคนร้ายเป็นใคร ขณะเกิดเหตุ
 นางวัชรวิกำลังขับรถ คนร้ายยิงผู้ตายแล้วก็ขับรถจักรยานยนต์หลบหนีไป
 ทันที นางวัชรวิทราบเหตุต่อเมื่อผู้ตายถูกยิงแล้วและล้มตัวเข้ามาหาพร้อมกับ
 บอกว่าถูกยิง จึงเชื่อว่าขณะนั้นคนร้ายหลบหนีไปแล้ว ค่าเบิกความของ
 นางวัชรวิจึงหาผลทำลายน่าหนักยานหลักฐานอื่นของโจทก์และโจทก์ร่วม
 อย่างใดไม่ และจะเห็นว่าหลังจากเจ้าพนักงานตำรวจจับนายสุนันท์และ
 นายนฤฤทธิ์ได้แล้ว บุคคลทั้งสองพาไปหาหมวกกันน็อกที่บุคคลทั้งสองทิ้งไว้
 ในป่าหญ้าข้างทาง ปรากฏว่ามีหมวกใบหนึ่งมีเส้นผมติดอยู่ และจากการ
 ตรวจพิสูจน์ของผู้เชี่ยวชาญตามรายงานการตรวจพิสูจน์ เอกสารหมาย
 จ.๑๕๙ ปรากฏว่าเป็นเส้นผมของนายนฤฤทธิ์ การตรวจพิสูจน์เช่นนี้
 เป็นการทำตามหลักวิชาและมีความแน่นอนสามารถเชื่อถือได้ ส่วนที่

- ๖๕ -

เกี่ยวกับอาวุธปืนที่นายชัชชนะนำมามอบให้พนักงานสอบสวนและจำเลย
ฎีกาว่ามีชื่ออาวุธปืนที่นายนฤฤทธิ์ใช้ยิงผู้ตายนั้น เห็นว่า อาวุธปืนดังกล่าว
ได้มีการตัดแปลงแก้ไขให้ผิดไปจากเดิมอันเป็นพิรุณ หากมีชื่ออาวุธปืนที่
นายนฤฤทธิ์ใช้ยิงผู้ตายแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นอย่างใดที่นายชัชชนะ
จะต้องให้นายนฤฤทธิ์นำไปตัดแปลงแก้ไข ด้วยเหตุนี้จึงเชื่อว่าอาวุธปืน
ดังกล่าวเป็นอาวุธปืนที่นายนฤฤทธิ์ใช้ยิงผู้ตายดังที่นายนฤฤทธิ์และ
นายชัชชนะให้การไว้ในชั้นสอบสวน พยานหลักฐานของโจทก์และ
โจทก์ร่วมตั้งได้วินิจฉัยขึ้นมา มีน้ำหนักมั่นคงฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่า
จำเลยเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนจริง พยานหลักฐาน
ของจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมได้
ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต่อไปจะได้วินิจฉัยฎีกาของโจทก์ โจทก์ฎีกาว่า

การกระทำของจำเลยตามฟ้องข้อ ข. ข้อ ค. และ ข้อ ง. แต่ละข้อ

เป็นความผิดคนละกรรม ศาลต้องเรียงกระทงลงโทษทุกกรรมตามฟ้อง

ปัญหาข้อนี้ข้อเท็จจริงที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบฟังได้ว่า เมื่อเดือนตุลาคม

- ๒๒ -

๒๕๓๘ จำเลยติดต่อกับจำนางนายอิศวรรและนายกนกศักดิ์ให้ฆ่าผู้ตาย
 แต่นายอิศวรรและนายกนกศักดิ์ทำไม่สำเร็จ เมื่อนายอิศวรรตกลงหลบหนีการ
 ติดตามจับกุมในคดีอื่นไป นายกนกศักดิ์จึงขอให้นายสุนันท์ช่วยเหลือ
 นายสุนันท์ไปติดต่อกับจำนางนายกิตติพลและนายสมเจตมาร่วมงาน แต่ก็ยังทำ
 ไม่สำเร็จอีก นายสุนันท์และนายกนกศักดิ์จึงไปติดต่อกับจำนางนายนฤฤทธิ์และ
 นายชัยชนะให้มาช่วยจนสามารถฆ่าผู้ตายได้สำเร็จในวันที่ ๑๑ เมษายน
 ๒๕๓๙ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า การกระทำของจำเลยคือการติดต่อกับ
 จำนางนายอิศวรรกับนายกนกศักดิ์ให้ฆ่าผู้ตาย ที่นายกนกศักดิ์ขอให้นายสุนันท์
 เข้ามาช่วยเหลือ แล้วนายสุนันท์ไปว่าจำนางนายกิตติพลและนายสมเจต
 ให้มาร่วมก็เพียงเพื่อให้สามารถฆ่าผู้ตายให้สำเร็จตามที่นายกนกศักดิ์
 รับจ้างมาจากจำเลย และเมื่อนายกิตติพลกับนายสมเจตล้มเลิกเสีย
 นายสุนันท์และนายกนกศักดิ์จึงไปติดต่อกับนายนฤฤทธิ์กับนายชัยชนะให้เข้า
 มาร่วมทำงานนั้นต่อไปจนสำเร็จ การที่นายสุนันท์ นายกนกศักดิ์
 นายกิตติพล นายสมเจต ได้ร่วมกันไปดักยิงผู้ตายหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ
 แล้วในที่สุดนายสุนันท์ นายกนกศักดิ์ นายนฤฤทธิ์และนายชัยชนะสามารถ

ฆ่าผู้ตายได้สำเร็จ จึงเป็นผลของการกระทำที่สืบเนื่องติดต่อมาจากการ
 ว่าจ้างของจำเลยเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๘ นั้นเอง การกระทำของ
 จำเลยตามฟ้องข้อ ข. ข้อ ค. และข้อ ง. จึงเป็นการกระทำความผิดเดียว
 อันเป็นความผิดฐานใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรอง
 ไว้ก่อน และผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา
 มาตรา ๘๘ วรรคสอง ตอนต้น ประกอบมาตรา ๒๘๙ (๔) เมื่อรวมการ
 กระทำตามฟ้องข้อ ก. ด้วยแล้ว จำเลยมีความผิดสองกรรม ศาลอุทธรณ์
 ภาค ๒ พิพากษาช้อนแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น
 พิพากษาขึ้น.

นายพิมล สมานิตย์

นายไชยวัฒน์ สัตยาประเสริฐ

นายประดิษฐ์ สิงห์ทัศน์

อ่านเมื่อ 27 (๒๖) 42
 แจ้งมาตามหนังสือศาล ... C. Lamy
 ที่ ... ลงวันที่ ... วิชา พ/ท
 ตรวจแล้ว ผลแจ้งมาด้วย ตรงกัน ไม่ตรงกัน

ตรวจแล้ว

รับรองว่าตรง กับต้นฉบับ